سبيل
الكل في سبيل الحق

Sebil

hep şey hak için

Siyasi, edebi, tarihi haftalık gazete ● 18 Zilhicce 1396
Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu ● 10 Aralık 1976
Vilâyet Han Kat: 3 Nu: 204 Cağaloğlu — İSTANBUL

SAYI: 50 / BEŞ LİRA / BİR D. M.

EKMEK ALIRKENBİLE «HARAÇ» ÖDÜYORUZ:

**ÖYLE BİR HİKÂYE Kİ,
ANLATMAKLA, YAZIP, HESAPLAMAKLA
BİTMEZ. KÖLE TÜCCARLARI DAHİ
BU KADAR İNSAFSIZ DEĞİLDİ.
ONUN İÇİNDİR Kİ, TEKRAR
TEKRAR HAYKIRIYORUZ; ÇÜNKİ
ACI HAKİKAT ŞUNDAN İBARET:**

OKUYUCU İLE HASBİHAL

Sabırla hazırlanıyoruz

Muhterem okuyucularımız,

Günlük gazete mevzuunda o kadar büyük alâka ile karşılaştık ki, sormayınız... Devamlı suretde: «Ne zaman?.» sualine muhatab oluyoruz. Telefon eden, mektub yazan, sokakda tesadüf ettiğimiz kardeşlerimiz hep aynı sualin cevabını arıyor: «Ne zaman?... Aralık'ta mı, Ocak'ta mı?. Eh, hazırlanmak lâzım tabii, kolay değil. N'apalım bir - iki ay bekleriz. Fakat, daha fazla geç kalmayın, mevsim geçiyor biliyorsunuz...»

Buna mukabil doğrusu bizim verdiğimiz cevaplar biraz kifayetsiz kalıyor. Niçin? Sebep şu: Malûmunuz olduğu üzre Sebil'imizin başyazarı ve sahibi, hepsinden evvel biz SEBİL ailesinin ağabeyi Kadir Mısıroğlu Hac fârizesini ifâya gittiler. Aralık 11'de inşaallah aramıza dönecekler. O olmadan, ne demek, nasıl cevap versek elbette kifâyetsiz... Gerçi, bazı hazırlıklar ve teşebbüsler yapılmıştır. Ağabeyimiz icabeden eşhas ile istişârelerde bulunmuş ve «müsbet» hattâ «teşvikkâr» neticeler istihsal etmiştir. Ne var ki, bir günlük gazete -ha deyince- birdenbire çıkarılamıyor. Gazetecilik sahası artık bir sanayi dalı haline gelmiştir. En ince teferruatına kadar düşünmek icâbetmektedir.

Bu meyânda, elbette dahil olacağımız «sanayi dalı» maddî plânda bazı müşkilâtı önümüze çıkarmakta ise de, asıl mes'ele «kadro» işinde düğümlenmektedir.

Gazetenin kadrosu ve o kadronun pişirip kotaracağı aş: Yani muhteva...

Peşinen ifade edelim ki, Türkiye'de başlaması birtakım gayrı milli unsurların attıkları temellere istinad eden gazetecilik sahasında, müslümanların hakikaten yetişmiş, «dörtbaşı mâmur» denilen şekilde elemanı maalesef azdır. Müslüman, menfur ellerin kalem oynattığı, kese şişirip ense yaptığı, inançlarına tasallut cür'etini irtikâb eden sefillerin bulunduğu gazetecilik sahasına karşı daima müteredddid ve hattâ bigâne kalmıştır. O sebepledir ki, bugün eleman sıkıntısı çekilmektedir.

«Asıl mes'ele kadro işinde düğümlenmektedir» dediğimize göre acaba Sebil'in de böyle bir sıkıntısı var mıdır? Cevaben ilk merhalede yok, diyeceğiz. Ama ilk merhalede...

Fakat, menfî plânda emsâlimiz olarak gösterilebilecek gazetelerin gayretini, bizden müsbet mânâda aynen isteyeceğini tahmin ettiğimiz okuyucularımıza (cemaatimize) maalesef tatmin edici cevap veremeyeceğiz.

Hamdolsun, yazanımız çok..

Ehl-i kalemimiz pek çok...

Ancak, teknik eleman olarak cidden sıkıntı mevcud.

Peki, başkaları nasıl buluyorlar? Başkaları buluyorlar, hem de sözde maneviyatçı neşriyat dahi yapıyorlar. Fakat nasıl? Bir misâl verelim; -adı lâzım değil, okuyucularımız derhal tahmin edebilirler- İstanbul'da neşrolunan büyük satışlı (tirajlı) bir gazete, sözde mâneviyatçı sayfalarını pekâla CHP'lilere, marksistlere teslim edebilmektedir. Cumhuriyet'in eski yazı müdürünü dahi «müşavir» diye istihdam etmekte, haftada bir sıkılmadan yazılarına köşe açabilmekte, TİP Gençlik Kolları'nda eli odunlu tahsil yapan muhabirlere Ankara'da kong re takib ettirmektedir.

Sonra da o gazete iki - üç fıkra muharriri ile «maneviyatçı» olup çıkmaktadır.

Biz bunu yapabilir miyiz; bizden bunu bekleyebilir misiniz? Veya böyle bir inanç za'fını bizden isteyebilir misiniz?

Asla!

O halde, bir günlük gazete teşebbüsüne geçerken, Sebil, bu teşebbüsün en ince teferruatına kadar -istikbali de bilâssa nazarı dikkate alarak- inmek, hazırlamak mükellefiyetindedir. Yoksa, alelacele gazeteyi çıkarıp, daha sonra kifayetsiz kalarak, cemaatimizi hüsrana sevketmek bize yakışmaz.

Aceleden, ileride azim hatalara sebebiyet vermek de mümkündür. O zaman pek tabiidir ki, okuyucularımızın hitabı şöyle olacaktır:

— «Ya ol, ya da öl!»

Böyle bir ihtarla karşılaşmamak, böylesi bir zillete mahkûm olmamak, güzel ve tam çıkıp, daha güzele ve mükemmele talip olduğumuzu söyleyebilmek için... sabırla hazırlanmalıyız.

O günleri görebilmek duasıyla,

Sebil

Türkçesi Neşriyat Takdîm eder

TÜRKÇESİ NEŞRİYAT
İLMÎ-FİKRÎ EDEBÎ-HARSÎ ESERLER

ÜÇ DİN VE ÜÇ SERİAT KARŞISINDA LÂİKLİK

● Yazan: Ahmed Selâmi

● Müslümanlık, Yehûdîlik, Hıristiyanlık, Mûsâ-İsâ ve Son Peygamber (Aleyhimüsselâm)ın Şeriatları... Karşılarında ise, Fransız ihtilâlinin ifrât ve tefrît kutubları arasındaki gayr-i meşrûlukdan doğarak, 19 ncu asırda rüşdüne eren; Türkiye'de ise, bu hüviyetiyle kâhil devrine girdiğinden, ta'rîf çapındaki bir neseb şeceresine ne kânûnlar ve ne de anakânûnlar arasında yer bulabilen; bütün bunlara rağmen de, kendisine «aykırılık» yanında ALLÂH'ın irâdesine ve dînine muhâlefet, (bir hiç) kabûl edilen lâiklik...

● Fiatı 15 lira. Toptan satışlar tenzilâtlı.....

● İsteme Adresi: BAHAR YAYINEVİ
Beyazsaray 25 - Bâyezîd İstanbul

Yabancı gizli faaliyetler

Prof. Dr. Osman Turan

Bâtiniler, Selçuklular devrinde, kendilerine mahsus yıkıcı metodlarla, İslâmiyeti ve Türk Ciham hâkimiyetini kaldırmağa çalışırken, bugünkü komünist fikirlerine ve yeraltı teşkilâtına benzer bir faaliyette bulunuyorlardı. Selçuklular bir yandan siyâsî ve askerî kuvvetle, öte yandan da ilk medrese ve zaviyeleri kurmak, ilim ve irfan ordusu vücûda getirmek suretiyle İslâm medeniyetini korumaya imkân hazırlamış ve bulmuşlardır.

Gerçekten tarihte hiçbir millet ve medeniyet onlar kadar ilim ve kültürün himâyesine ve yayılmasına hizmet etmiş değildir. Buna rağmen büyük Vezir Nizâm ül-Mülk Sultan Melikşâh'a «Ey âlemin Padişâhı!» hitabiyle gizli Bâtinî teşkilâtının dünyada görülmemiş mâhirâne ve yıkıcı metodlarını açıklıyor ve bu sahtekârların insanları nasıl iğfal ettiklerini ve ne gibi tehlikeler getirebileceklerini önceden haber veriyordu. Nitekim bu büyük adamın kehânet ve endişeleri gerçekleşmiş ve Selçukluların parçalanmasından ve Haçlı taarruzlarından faydalanarak gizli fedâileriyle saraylara, medreselere ve câmilere kadar nüfuz ederek giriştikleri sûikast ve kıtâllerle Türk-İslâm dünyasını dehşete düşürmüşlerdi. Selçuklular uzun mücadelelerden sonra hem onları ve hem de Haçlıları temizlemişlerdi. Bâtinîler, bugünkü halefleri komünistler gibi, hiçbir yıkıcı faaliyeti ihmâl etmiyor ve bu sebeple sık sık Haçlılar ile de işbirliği yapıyorlardı.

Bununla beraber Haçlılar bile onların korkunç insanlar olduğundan şüphe etmiyorlardı. Nitekim onlara ait haşşaşın (afyon kullandıkları için) adının, Haçlılar vasıtasıyle bugünkü Avrupa dillerine kadar kaatil, hâin mânâsında kullanılan «Assassin» kelimesi Bâtinîlerin ne derece korkunç olduklarını gösterir.

Osmanlı İmparatorluğu İslâm mefkûresi ve Türk siyâsî kudretinin şâhikası olarak en sağlam bir içtimaî nizâmı kurmuş ve bu türlü gizli ve yeraltı faliyetlere imkân vermemiş ve sahne olmamıştır. Lâkin İmparatorluk son asrında bir yandan şimâlden ve garpden gelen büyük tesirlerle, öte yandan da dünyevî zaafları dolayısıyle yabancı gizli kuvvet ve fikirlerin tahribatına fazlasiyle mâruz kalmış ve bunlar onun yıkılışında rol oynamıştır.

Aslında her uzviyet gibi cemiyet ve devletler de her zaman iç ve dış, kemirici, yıkıcı ve ihtilâlci kuvvetlerin taarruzuna mâruz olup, bunlar milletin ancak zayıf zamanlarında faaliyet ve tesirlerini kuvvetle ve açıkca hissettirirler. Bununla beraber gizli yıkıcı faaliyetlerin rolü tarihten ziyâde son asırlarda ve çağımızda kendini göstermekte; çok mâhirâne fikir ve propagandaların mâhiyetini tâkib zorlaşmaktadır. Öyle ki, bâzan tarihin cereyanında hakikî âmilleri meydana çıkarmak da mümkün olmamıştır. Esasen tarih de gizli faaliyet ve teşebbüslerin rolü hakkında bilgiler çok geniş ve sıhhatli değildir. Bu husus araştırmaların kifâyetsizliği, vak'alara ait tesirlerin vesîkalardan mahrum bulunması ve nihâyet ince ve geniş görüşlere sâhib tarihçilerin çok az olması ile ilgilidir.

Burada Osmanlı İmparatorluğu'nun çöküşünde âmil olan yabancı gizli teşkilât ve propagandaları bir yana bırakarak hemen yeni Türkiye'nin durumu hakkında bazı umumî esasları belirtmeye geçmeliyiz. Osmanlı Devleti'nin dağılmasından ve müstemlekeci devletlerin hisselerini almasından sonra Türkiye'nin artık, büyük ölçüde, ecnebî emel ve tahriplerine hedef olmayacağına dair umumî bir kanaat vardı. Fakat, 19. asırda önce müslüman olmayanlar; sonra da Türk olmayanlar devletin aleyhinde kışkırtılmıştı. Bundan daha garibi bizzat bir avuç Türk aydını da hürriyet ve meşrûtiyet fikirleriyle şaşırtılmış ve kendi devletleri aleyhine düşürülmüstü. Yeni Türkiye'de buna benzer tesirler ile iç sarsıntı ve zaaflara uğratılıyor.

Gerçekten daha Sultan Aziz'in ilk günlerinde kurulan gizli bir cemiyete Türkler de alınmış; İmparatorluk ve dünya şartları düşünülmeden Türkiye'nin ilim ve teknik bakımından nasıl ilerleyeceği ve kuvvetleneceği hesablanmadan hürriyet ve meşrûtiyetin ilânı ile her derde devâ bulunacağı sanılınmıştı. Öyle ki, bu devirde Türkiye'de ne ictimaî ve ne de siyâsî mânâda bir hürriyet mes'elesi ve hattâ mefhumu bahis mevzuu değildi. Bunun gibi bu zamanda bütün komşu memleketlerde, Avusturya, Macaristan, Rusya, Almanya ve hattâ Fransa gibi büyük devletlerde henüz meşrûtiyet ve parlâmento idâresi teşekkül etmemişti. En eski parlâmentoya sâhib İngiltere'de de bu müessese henüz demokratik bir mahiyet almamış ve halka değil, asılzâdelere ve zenginlere dayanmıştı. Bu duruma rağmen İmparatorluk aydınları arasında bir avuç okumuşlar asıl mes'elelerin farkına varmadıkları veya gaflet ve menfaatle âlet haline geldikleri için uzun müddet bu fikirlerin arkasında; yurtta ve dışarıda, Türkiye aleyhtarı teşekkül ve faaliyetlere katılmışlardı. Gariptir ki, Türkiye'de fikir ve kültür seviyesi o derecede düşmüştür ki, Türklerin 150-200 yıldan beri bu hürriyet mücadelesi içinde bulunduğu hâlâ siyâset sahnelerinde bir tekerleme olarak beyan edilmekte ve böylece yenilik hareketlerinin başlangıcı ile karıştırılmaktadır.

KEMALİST İNKILÂB'IN ANATOMİSİ

Kadir Mısıroğlu

Uşağının yazdığına göre M. Kemal Paşa ile Nuri Conker arasında şöyle bir muhavere geçer:

"-Selânik'ten ne çıkar?,,
"-Bol Yahudi çıkar!,,

50

M. Kemal Paşa'nın «*sofracısı*» olduğunu söyleyen (sf. 27) Turhan Gürkan'ın yazdığı «*Atatürk'ün Uşağının gizli defteri*» isimli hatıralardan okumaya devam ediyoruz.

Kitabın «*Selânik ten ne çıkar*» başlıklı faslında hatırat sahibi, Çankaya Köşkü'nde Selânikli iki berber olduğunu, bunların «*Atatürk'ün hemşehrileri olduklarından kendilerini imtiyazlı saydıklarını*» ve bu sebeple «*poz vermelerine*» kızdığını ifade etmektedir. Onun için sık sık tartışılmaktadırlar. Nitekim bir gün yine tartışırlar. Selânikli Berberler, M. Kemal Paşa'nın sofracısına «*Biz Selânikliler olmasaydık, siz kurtulamazdınız.*» derler. Sofracı ise şöyle cevap verir:

«— *Biz kendi kendimizi kurtardık. Selânik'lilere ihtiyacımız yok. Hem Selânik'ten çıksa çıksa Yahudi çıkar..*»

Fakat, bu cevap galiba, M. Kemal Paşa tarafından işitilmiştir. Sofracı, o akşam Atatürk'ün Nuri Conker'e şöyle sorduğunu yazıyor:

«— *Nuri Bey, Selânik'ten ne çıkar?*»

Hatırat sahibi bundan sonrasını şöyle naklediyor:

«*Nuri Conker, sanki konuştuklarımızı biliyormuş ta, beni korumak kararını vermişcesine:*

— *Bol Yahudi çıkar Paşam... Demesin mi?*

Bunun üzerine Atatürk, yüzünde alaylı bir gülümsemeyle daha önce kulağına çalınmış dedikoduların tümüne karşılık verdi:

— *Benim için de bâzı kimseler —Selânik'te doğduğumdan— Yahudi olduğumu söylemek istiyorlar. Şunu unutmamak lâzımdır ki, Napoleon da Korsikalı bir İtalyan'dı. Ama Fransız olarak öldü ve tarihe Fransız olarak geçti. İnsanların içinde bulundukları cemiyete çalışmaları lâzımdır.*» (Sf. 30 - 31)

Aynı hatıratın bu defa «*Havuzda çıplak kadınlar*» başlıklı faslında M. Kemal Paşa'nın İstanbul'daki gezilerinden birisi şöyle anlatılmaktadır:

«*Sabaha karşı üçe doğru Söğütlü yatı göründü. Beylerbeyi Sarayı'nın rıhtımına yanaştı. Gelenleri karşılamak üzere kapının önüne çıktığımda ne göreyim?.. Atatürk'ün iki kolunda çok sık, çok güzel iki hanımefendi. Gerçekten o güne kadar Atatürk'ün yanında güzel kadın görmediğimizi söylersem haksızlık etmiş olurum. Oniki yıl içinde bunlar gördüğüm kadınların en güzelleriydi.*

Hep beraber içeriye girip, hazırlanmış olan sofraya oturdular. Yemekler yendi, içkiler içildi. Konuşuldu, gülündü. Misafirler sabah saat beşe doğru motorlarla ayrıldılar.

Başka bir gün Beylerbeyi Sarayı'nda yine böyle bir toplantı oldu. Meclis oldukça kalabalıktı. Ses ve saz sanatçıları, müzisyenler de konuklar arasındaydı. Meclis Başkanı Kâzım Özalp, Milli Eğitim Bakanı Vasıf Çınar başta geliyorlardı.

Şişli sosyetesinden toplanmış on kadın toplantıya çeşit katıyordu. Gerçi genç, güzel denemez, fakat, olgun kadınlardı. Çok pahalı ve şık giyinmişler, boyanmışlardı. Kadın konusunda biraz kıskanç olan Atatürk, kadınların tırnaklarının bile boyanmasını hoş karşılamazdı. Boyalı kadın gördü mü, boyalarını sildirir, yıkanmalarını ister, «Olduğu gibi görünün...» derdi.

Bunlara da aynı şeyi yaptı. Kadınlar boyalarını sildikten sonra soyundular. Sıcak bir Ağustos gecesiydi. Beylerbeyi Sarayı'nın beyaz mermerleri üzerinde yürüyerek salonun ortasındaki göz kamaştıran havuza girdiler. Atatürk kadınların yürüyüşüne dikkatle bakıyordu. Bu eğlence saatlerce sürdü.» (Sf. 43 - 43)

Hatıralarında zamanın bazı simalarına da zaman zaman

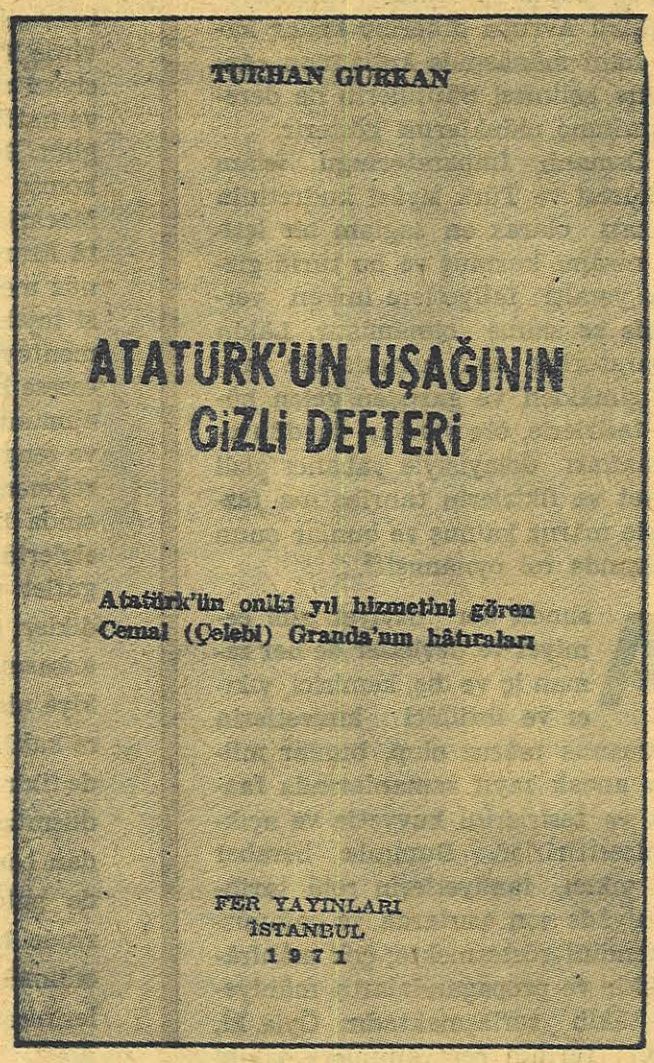
TURHAN GÜRKAN

ATATÜRK'ÜN UŞAĞININ GİZLİ DEFTERİ

Atatürk'ün oniki yıl hizmetini gören Cemal (Çelebi) Granda'nın hâtıraları

FER YAYINLARI
İSTANBUL
1971

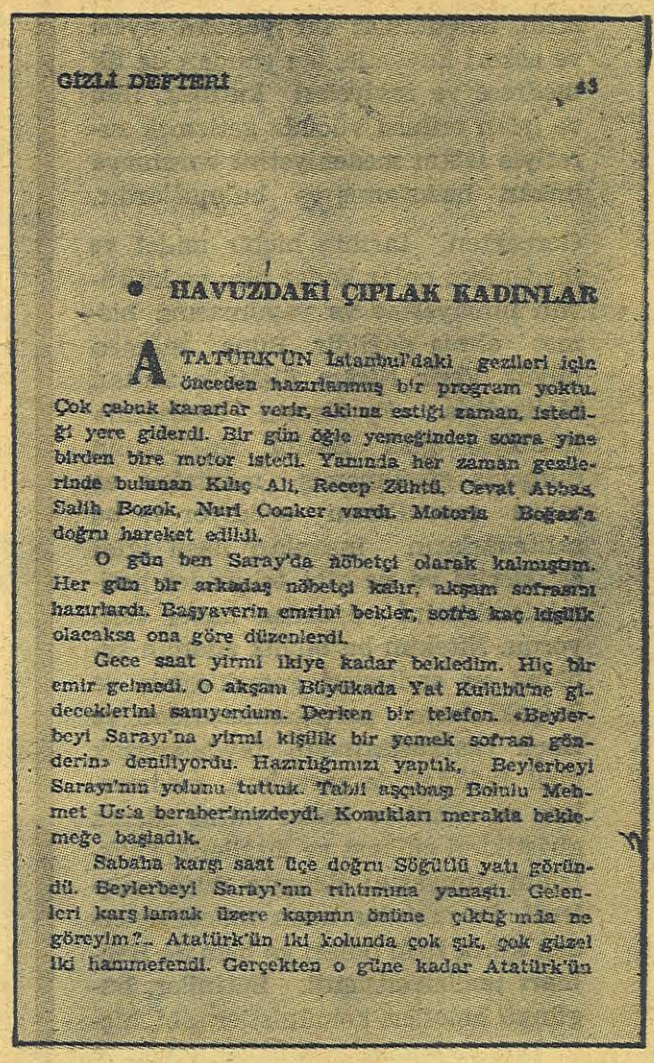
GİZLİ DEFTERİ 43

● HAVUZDAKİ ÇIPLAK KADINLAR

ATATÜRK'ÜN İstanbul'daki gezileri için önceden hazırlanmış bir program yoktu. Çok çabuk kararlar verir, aklına estiği zaman, istediği yere giderdi. Bir gün öğle yemeğinden sonra yine birden bire motor istedi. Yanında her zaman gezilerinde bulunan Kılıç Ali, Recep Zühtü, Cevat Abbas, Salih Bozok, Nuri Conker vardı. Motorla Boğaz'a doğru hareket edildi.

O gün ben Saray'da nöbetçi olarak kalmıştım. Her gün bir arkadaş nöbetçi kalır, akşam sofrasını hazırlardı. Başyaverin emrini bekler, sofra kaç kişilik olacaksa ona göre düzenlerdi.

Gece saat yirmi ikiye kadar bekledim. Hiç bir emir gelmedi. O akşam Büyükada Yat Kulübü'ne gideceklerini sanıyordum. Derken bir telefon. «Beylerbeyi Sarayı'na yirmi kişilik bir yemek sofrası gönderin» deniliyordu. Hazırlığımızı yaptık, Beylerbeyi Sarayı'nın yolunu tuttuk. Tabii aşçıbaşı Bolulu Mehmet Usta beraberimizdeydi. Konukları merakla beklemeğe başladık.

Sabaha karşı saat üçe doğru Söğütlü yatı göründü. Beylerbeyi Sarayı'nın rıhtımına yanaştı. Gelenleri karşılamak üzere kapının önüne çıktığımda ne göreyim?.. Atatürk'ün iki kolunda çok şık, çok güzel iki hanımefendi. Gerçekten o güne kadar Atatürk'ün

● *«Atatürk'ün uşağı» veya «sofracısı» sıfatlarını kullanan şahsın, M. Kemal Paşa'nın bilhassa hususî hayatını anlattığı kitabının kapağı ve bir sahifesi... Uşak, bu kitabda son derece dikkat çekici hususlara temas etmektedir ki, bunların bazılarını iktibas etmekteyiz.*

yer veren «*Atatürk'ün Uşağı*» bu arada eski Maarif Vekillerinden Reşit Galip'le M. Kemal Paşa arasında geçen bir hadiseyi de anlatmaktadır. Bu hadise neticesi Reşit Galip Maarif Vekili olmuş. Bu faslın sonunda hatırat sahibi şöyle demektedir:

«Bu iş sonuçlanmadan, aynı günler içinde bir başka olaya daha dokunmak isterim. Birkaç gün sonra sofrada, Kılıç Ali, Recep Zühtü, Ata'nın etrafını çevirmişler, şurdan burdan konuşuyorlardı. Bir ara Recep Zühtü, Atatürk'e:

— Paşam, dedi. Reşit Galip'e biri demiş ki: Hitler bugün konuşacak. Bunun üzerine Reşit Galip de şu vermiş: Bizim Hitler hergün konuşur.

Atatürk bu lâfa kızmak şöyle dursun, kahkahalarla gülmüştü.» (Sf. 55)

«*Atatürk'ün Uşağı'nın gizli defteri*» isimli hatıratda M. Kemal Paşa'nın hayvanlara olan sevgisi de bir vesile ile anlatılmaktadır. «*Köpeği Foks'un öldürülüşü*» faslında şu hadise nakledilmektedir:

«Atatürk, Foks'un yaşantısıyla yakından ilgilenirdi. Bir gün Ankara'da, Köşk'ün bahçesinde dolaşırken, köpeğinin hareketlerini dikkatle izliyordu. Foks'un tembelliği mi üzerindeydi, neydi? Bir köşeye çekilmiş, boş gözlerle sahibine bakıyordu Atatürk hayvana uzun uzun baktıktan sonra bana döndü:

— Bu hayvan aç... Dedi.

— Yemeğini az önce yedi. Diye karşılık verdim.

— Yese böyle mi olur?

— Bir tencere pilâvı elimle verdim. Hem öyle bir pilâv ki, fukaranın evinde dört kişi doyar.

Hiç ses çıkarmadı önce.. Çıkarmadı ama, aklına Foks gelmiş olacak ki, yemekten sonra sözü yine ona getirdi:

— Bu köpek çiftleşti mi? Diye sordu.

Anlaşılan Foks'un keyifsiz halini, bu kez de cinsel durumuna yoruyordu.

— Konya'da iki ay önce çiftleşmişti... Dedim:

— O orada kaldı. Ben burada bir şey oldu mu, diye soruyorum.

— Henüz olmadı Paşam..

O zaman Atatürk şöyle konuştu:

— Hayvanlar muayyen zamanlarda çiftleşirler. Onların hiç değilse bir zamanı var. Onlar kadar olamıyoruz...

Atatürk'ün bu sözlerine için için ne kadar gülmüşümdür.» (Sf. 74 - 75)

TÜRKÇESİ Ahmed SELÂMÎ

Müslümanım! demek

KÜFÜR ve şirkin cirit atdığı bir vasat demek, İlâhî irâdenin, mutlak nizam ve mutlak hâkimiyetin hâkim bulunmadığı bir mekân demekdir. **«Müslümanım»** demek, **«böyle bir mekânın değil, İlâhî irâdenin hâkim olduğu mekâna ve zamana âidim!»** demekdir.

«Müslümanım» demek, **«küfr ve şirkin cirit atdığı mekân neresi olursa olsun, mutlaka o mekânın dışında bir mekânım var!»** deyişdir.

«Müslümanım» demek, **«ben, sâdece ve yalnız bir tek şeyim; o bir tek şeyin dışında hiçbir şeyim; o bir tek şey ise, Allah'ın irâdesinden kaynaklanan nizâmın inanıcısı oluşdur!»** demek...

● **«Müslümanım»** demek, **«ferd, âile, millet, devlet, dünyâ, ukbâ ve hulâsa topyekûn varlık görüşüm sâbitdir; ve bu sâbitenin formül ifâdesi de tevhîd ve şehâdet kelimesidir!»** deyiş... Kelime-i tevhîd ve şehâdet, tabanı varlık görüşü olan piramidin tepe noktasıdır... Ağaç nasıl kendini ortaya çıkaracak tohumunda bir hulâsa, bir özün özü, bir şema, bir yekûn, kök, gövde, dal, budak ve herşeyinin derli toplu ve (birden) ibâret (birliği) ise; Kelime-i şehâdet de, **«müslümanım»** diyenin elinde, işte o tohum... Tohumun içinde ağaç, o belli türe, sâbit genus'a âid bir ağaç olarak ne fazla ve ne de eksik bulunuyorsa; Kelime-i şehâdet içinde de o muayyen nizâm, ne eksik ve ne de fazla mevcutdur... Tohumun içinde, o belli türe, o muayyen genus'a âid ağaçdan başka, bir başka türe âid ağaç mebdeinin bulunması nasıl muhal, nasıl mümteni', nasıl imkânsız ise; Kelime-i şehâdete sâhib olan insan kalbinde de o muayyen nizâmın dışında bir başka düzenin ve bir başka **«ilkeler, ülküler, tilkiler ve türküler»** düzmecelerinin bulunuşu, aynen öyle muhal, mümteni' ve imkânsızdır...

«Müslümanım» demek, **«Allâh'ın, Son Peygamber Aleyhisselâm'a verdiği, son, en mütekâmil, mukaddes ve muazzez ŞERİATI, fiil, hareket, iş, «eylem», amel, aksiyon ve topyekûn beşerî münâsebetler nizâmı olarak seçdim; buna inandım; başkasına inanmadım; başkasını bu inandığım nizâma şerik ve ortak koşamam!»** demenin tâ kendisidir... Allah'a şerik koşmamak demek, O'nun nizâmından başka nizama îmân etmemek demek...

● **«Müslümanım»** demek, **«mukaddes ve muazzez ŞERİATIMA en küçük istihza ve istihfaf fırlatanın; O'na bir milimetrecik değil, bir mikroncuk dil uzatanın; O'nun artık geçmez ve işlemez olduğunu söyliyenin; O'nun bütün beşere ve kıyâmete kadar bütün zamanlara şâmil olduğuna değil de, Arablara ve 1400 sene evveline münhasır bulunduğunu iddia edenin; adı geçen ŞERİAT'a göre (kâfir) damgası yediğine ve münkir=Şeriata inanmayıcı) hükmü altına girdiğine ve aslâ müslüman da sayılamıyacağına îmân etdim ve buna şeksiz şübhesiz inandım!»** demek...

«Müslümamm» demek, **«sisli, puslu, müteredddid, çekingen, ürkek, hödük, ödlek, yumuşak, bulanık, benekli, lekeli, kirli, paslı, kurumlu, tozlu ve gizli-kapalı değil; açık, berrak, kararlı, kıvamlı, düz, temiz, açık seçik, vazıh, tam, net, duru, pırılpırıl, taptaze, dosdoğru ve sapasağlam bir (îmân) taşıyorum!»** demek...

● **«Müslümanım»** demek, **«Allah'a îmân etdim»** demek... **«Allah'a inandım»** demekse, **«Allah'ın zâtı, sıfâtı ve ef'âli noksanlıklardan münezzehdir!»** demek. **«Sübhân olan da, kemâl sıfatlarla muttasıfdır»** demek... **«Öyle ise, kemâl sıfatların sâhibine âid bir nizam olan İslâmiyet'de ve onun son ŞERİATINDA, en küçük noksanlık, hatâ, kusûr ve eksiklik de aslâ ve kat'â bulunamaz!»** demek... **«Bulunur!»** diyen ise, aynı akıl ve mantık önünde geriye doğru gitdiğimizde, **«Allâh'a inanmıyor!»** hükmüne raptolur, demek...

«Müslümanım» demek, görüldüğü gibi, ALLAH'ın ŞERİATI karşısında aslâ ileri-geri konuşmak demek değil; ve fakat o mukaddes ve muazzez ŞERİATI en az kemâl-i edeb ve ihtirâmât-ı fâika ile telakki edip, selâmlamak demek...

● **«Müslüman»** demek, makam, mevki, para, pul, alkış, şöhret ve fâni üç-beş menfaat koparayım diye, Allah'ın gözle görülmez iki hücreden yaratdığı, insanlar, ağalar, paşalar, maşalar önünde; ve bir takım putların, sanemlerin, istavrozcuların dizleri dibinde eğilen, kıvrılan, halkalanan insan değil; mücerret ALLAH AZZE VE CELLE HAZRETLERİNİN önünde eğilen, günde en az 80 kerre, en kıymetli uzvu olan başını, en hakir uzvu bulunan ayaklarının seviyesine indirip yere koyan demek...

● **«Müslüman»** demek, aldatmıyan ve aldanmıyan; içi dışı bir; kâfire şedîd, mü'mine rıfk ve mülâyemetle muâmele edici; insanlar beğensin diye değil, Allah râzı olsun diye yaşayan demek...

● **«Müslüman»** demek, reklâm programları ile, rahat aramayı, konfor anaforuna kapılmayı ve istikbâl te'mînâtı düşünmeyi zerkeden, böylece de, esbâba tevessül ve çalışmayı, binnetîce de tevekkül ve kadere îmânı çürüten televizyona, üç günlük dünyâ ömrünün her gün saatlerini fedâ edip de; dînini (ŞERİATINI) öğrenmiye her gün en az bir saatini veremediği zaman, o fasofiso kutusunu evinden tard edebilen irâde ve îmân sâhibi demek... (Bir İngiliz profesörün, **«zamanımı israf ediyorlar»** diyerek yalnız televizyonu değil, radyoyu bile tavan arasına kilitlediğini gazeteler yazdı. Bizde 12 Mart sonrasının bir başvekîli, nerede ise mart kedileri gibi tavan aralarında **«televizyon»** diye mırnavlayacakdı.)

● **«Müslüman»** demek, dünyâya gelişin sâdece ve yalnız bir kere olduğunu; bunun da mücerret imtihân için bulunduğunu iyi, ama çok iyi bilen demek... (De: Sf. 12'de)

● FİLDİŞİ KULEDEN

Cemil Meriç

Şiir ve Alkol

ONDOKUZUNCU asır, bir felâketler çağı. Devlet-i Aliyye, düşman bir dünya ortasında yapayalnız. Öyle bir hengâmede, şair rebabını kırmak ve kavgaya karışmak zorundadır. Milton, yirmi yıl tek mısra yazmamış; dâvanın emrine vermiş kalemini, dâvanın yani nesrin. Onsekizinci asır, tek şair yetiştirmemiştir Fransa'da, Tanzimat Türkiye'si, ferdi tahassürlerin loş pırıltılarına değil, mantığın çiğ ve keskin ışığına susuz. Divan şiiri, bahtiyar çağların sesiydi, müşkülleri kılıçla çözen nesillerin sesi, Devlet-i Aliyye'nin bu şahane uyuma harcayacak zamanı yoktu artık. Bir entellektüel hastalığı olan nazımperdazlığa vedâ etmek zorundaydık. Zeten ilham pınarları kurumuş, mazmunlar hayideleşmiş, şiir kendi kendini tekrarlamaya başlamıştı. Bu ölüm kalım savaşında kelemler kılıçlaşmalıydı. Birer çığlık olmalıydı terennümler. Bütün zekâlar aynı hedefe yönelmeliydi: aydınlanmak ve aydınlatmak.

Şiirin irşad vazifesi yoktu Divan edebiyatında Şeyh Galib'e göre,

«Şâir demek ehli dil demektir,
«Hoş meşrebü mutedil demektir».

Şeytanın artıklarıyla geçinen «erazili nas», gönül vahiyine açına olabilir mi? Ahlâki vasıfların ağır bastığı bu tarif şöyle devam eder:

«Şâirliğe suz ü dert lâzım
Enduhü belâ olur mülâzım
Ruyi lebe etmeyip tenezzül
Açsın çemeni görülmedik gül
Her râhta eyleyip tekâpu
Şahini hayali ala ahû
Girdikte girivei hayale
Çarpılmaya divi kilü kale.»

Yani, şairi şair yapan çile, dert, belâ (Musset vari bir anlayış... O da, en güzel terennümler en ümidsizleri; öyle ölümsüz şarkılar bilirim ki, birer hıçkırıktırlar, demiyor mu?) Şair, iltifat beklemeyecek kimseden. Bahçesinde görülmedik güller açacak. Bütün yollarda arayacak hayal şahinini. Ama çıkmazlara sapıp, dedikodu ifritiyle karşılaşmak da var.

İrfanımızın nüfuz edemediği bir lûğâzlar ormanındayız. Namık Kemal'in teşbihleri daha da karanlık, daha da seyyal: «Şair nedir? Tabiatın en sevdalı zamanlarındaki hazin hazin tebessümlerinden yaratılmış bir mahlûk... Tabiata her mahlûkattan ziyade esir iken tabiatın fevkına çıkmak ister. Kendi vücudunu lâyıkiyle idareye muktedir değil iken kürrei zemini zaif kollariyle sürükleye sürükleye başka bir noktai feyze, başka bir merkezi kemale götürmeye çalışır». Başaramayınca feryada başlar: bazan «kafes arkasındaki bülbüller» in enini kadar hazin, bazan arştan toprağa süzülen şahinlerin «sedası kadar acı.»

Sarhoşken söylenilmişe benzeyen bu garip nutku noktalayarak, Divan edebiyatının son büyük temsilcilerinden birine soralım şairi işte, Yenişehirli Avni Bey'in cevabı; «Şairlerin tab-ı selimi cihanı yaratanın ilhamlarını aksettirir, üstada göre:

«Bin safsata bir mısraı bercesteye değmez
İndimde esatir-i Felâtun hezeyandır.
Şair o hümadır ki iki âleme pinhan
Bir cevvi mukaddesde hafiyyuttayyarandır.
Amma ki bu tarif olunan şairi mahir
Nadir bulunur cevheri nayabı zamandır.»

Midhat Efendi, bu marazi şiir anlayışına iltifat etmemek cesaretini gösteren sayılı aydınlardan biri. Bence, hace-i evvel, meziyet ve zaaflarıyla Pierre Larousse'un (1817 - 1875) ikiz kardeşidir. Aynı ansiklopedik kafa, aynı büyük tecessüs, aynı öğretme aşkı. Midhat yeni bir kültürün taşıyıcısıdır, taşıyıcısı ve sevdiricisi. Larousse, daha bahtiyar bir ülkenin çocuğu. Ondokuzuncu asrın - belki de bütün asırların - en muhteşem irfan abidesini kurmuş. Onyedi ciltlik Büyük Lûgat'i, insan zekâsının bütün fetihlerini sergiler, Larousse'un eseri, KİTAP'tır, büyük harfle kitap.

Midhat, bediiyyata iltifat etmez; nazımperdazlığı yakıştırmaz ciddiyetine, Larousse da öyle. Midhat, ülkesine bir kütüphane hazandırdı; Larousse, Avrupa'ya. Her ikisi de, kendi kendilerini doğuran birer devdiler. Ama, Midhat'ı bekleyen vazifeler çok daha çetindi. Naci'ye Tercüman-ı Hakikat'in kısm-ı edebisini tevdi eden Efendi, şairin inkâr edilmez kaabiliyetlerini herkesden çok takdir ediyordu. Ama, ilham perilerinin bu sevimli gözdesi, başka bir dünyadan geliyordu, başka bir dünyadan yani başka bir manevi iklimden. Bir an'anenin devamcısıydı. Mes'ud Harabati, Tercüman-ı Hakikat'ın kısm-ı edebisini rindane gazellerle dolduruyordu:

«Ol kadar çaktım ki, tersazadegânın aşkına
Berka döndüm, neşr-i envar eyledim meyhanede».

diye naralar atıyor,

«Meyperestim, mukim-i meygedeyim
Lâmekânilerin budur vatanı».

diye ağlıyordu için için. Şiir bir oyundu. Naci için. Şairin tek mesuliyeti, teraşide bir gazel söylemekti. Elden ele dolaşan bu gazeller, bütün bir nesli büyülüyor ve edebiyat meyhane kokuyordu. Türk okuyucusunda bir zevk ve irfan inkılâbı yaratmak isteyen hace-i evvel, damadının hafifliklerine elbette ki sinirlenecekti.

Naci'nin ölümünden sonra Said Bey'in hainane bir tarizine cevap verirken, damadıyla ihtilâflarını birkaç noktada hülâsa eder: Naci, hem büyük bir şair, hem güzide bir tenkitçidir. Efendiye göre. Ama, şiirlerinde hayide mazmunlara cömertçe yer verir: mey, mahbub, mubeçe. Oysa kendisi afif bir adamdır. Meyden zevk aldığı için meyhaneyi terennüm etmez. Sakim bir an'aneyi devam ettirir. Edebiyatın bu meş'um temayülü yüzünden udebamız, meyperestliği edebiyatın vazgeçilmez bir icabı saymışlar ve kendilerini içkiye vermişlerdir. Naci de bir müskirat düşkünüdür. Midhat Efendi -bu vesileyle- hazin bir itirafta bulunur: Kendisi de yıllarca badeye esir olmuş, ancak çalışma kabiliyetini felce uğratan bu habis alışkanlıktan bir hastalık sonunda kurtulabilmiştir. Edebiyatımızdaki bu rakı kokusu, bu sahte mahbupperestlik, Efendiyi rahatsız etmektedir. Naci'de hoş na gitmeyen bir başka taraf da, tenkidi yozlaştırması. Hülâsa, hace-i evvel, fazilet ve kaabiliyetlerine hayran olduğu damadın şarkın müteredditye mariz iklim-i manevisinden kurtarmak endişesindedir. Muhabbetle tekrarlanan bu hakir serzenişler, her şair gibi alıngan olan Naci'yi Tercüman-ı Hakikat'tan uzaklaşmağa mecbur etmiş. Ama bu dostça telkinler meyvesini vermekte gecikmemiştir. Mes'ud Harabati kaybolmuş onun yerini, nesillerin tehzib ve terbiyesine çalışan ciddi, mazbut bir fikir adamı almıştır.

Selâm

Susmak mı?

Geçtiğimiz nüshamızda malûmunuz, Reisicumhur Fahri Sabit Korutürk'e hitaben bir «aleni mektub» kaleme almış idik. Sağolsunlar, pek çok kardeşimiz bizzat aramak süretiyle, müşterek düşünce ve hissiyatımızı aksettirmiş olmamızdan dolayı tebrik ettiler.

Teşekkür ederiz. Ama bu arada —onların da hâlisâne niyetlerinden asla şüphem yoktur— yine bâzı kardeşlerimiz;

— Tebrik ederim. fevkalâdeydi.. diye başlayan sözlerini şöyle bağlamak ihtiyacını duydu:

— Muhterem iyi - hoş da...

— Neymiş da'sı?.

— Yahu, Hani diyoruz ki, biraz daha mutedil olsan. Biliyorsun, bu memlekette Hak'ı söylemek doğruyu söylemek müslümana haram edilmiştir. Kaşının üstünde göz ararlar. «Şaşırdınız mı be?. Kaş üstünde göz olur muymuş?.» deyinceye kadar, onlar işlerini bitirirler. Bırak varma böyle tenakuzların üstüne, üstüne..

— Peki ne yapayım?

— Canım başka şeyler yaz-çız!

Başka şeyler yazıp - çızmak.. Demesi kolay, gelin onu bir de bana sorun: başka şey... neyi yazıp çizayım!

Misâl:

«Bugün hava harika. Su harika, yel harika... Gökte bulutlar pamuk gibi. Biraz soğuk var ama, aldırmıyorum...»

Yazılacak şeyler mi bunlar. Baksanıza daha iki cümle kurdum, üçüncü - dördüncü kâbus oldu.

Çız... neyi çizacakmışım; caz işte; meselâ berberin biri adamın kelini tarıyor olsun. Keh!. Keh! Gülelim.

Biz, böyle yazıp böyle çizamayız. Kalemi kâğıdı savurur atarım bir tarafa daha iyi. Yazıp çızmakla biz, sadece çoluk - çocuğumuzun ekmeğini mi kazanıyoruz; yooo.. Öyleyse eğer, hamdolsun elimiz ayağımız tutuyor, Sirkeci'de bavul - balya taşırız daha iyi. Hem çor - çocuğun rızkına —bütün âlemi mahlûkatın olduğu gibi— Rabbımız kefil...

— Öyleyse?

— Öyleyse, biz, yazıp çizarız arkadaş, kardeşi Kaşımızın üstünde göz arayacak körler arasında dahi kalsak, yazıp çizarız. Susması icabedenlere susması lâzım geldiğini söyleriz; susamayız!

Susmayız çünkü, azından şu olup bitenlere bir bakınız: Adamın biri çıkıp kürsüden, gûya «Halk iktidarı» tarifi yapıyor. Dikkatinizi çekerim, kendisi bir milletvekili, Prof'un oğlu. Anası ressam... Kolejlerde okumuş, Amerikası, İngilteresi gezmiş tozmuş. Çankaya'da bilmem hangi kaloriferli siteye kurulmuş, Ankara Altındağ'ın gecekondularına tepeden bakıyor. Sonra da diyor ki:

«Halk iktidarı, otel Lobi'lerinde değil, halkla birlikte fabrikalarda, köylerde kurulacak...»

Bunu söyleyen adam şu yukarıda hülâsa ettiğim hüviyetin sahibi. Hayatında fabrikaları patron odalarına misafir gittiğinde veya işçilere nutuk çekmek için koştuğunda görmüştür de, tek somun sıkmamıştır. Belki eline pense almamış adamdır. Bileği zorlanmamış incinmemiş adamdır. Hâl böyleyken pekâla atıp - tutuyor. Hem de o esnada taifesi Çankaya'nın Hülya -adını getiremedim işte, keferece Lobi gibi birşey, lokanta benzeri- denilen yerinde yiyip - içiyordu sosyalist - komünist kefere takımıyla birlikte...

Mübalâğa etmiyorum: Ne yani, CHP'lilerin -hem de kodamanlarının- Çankaya'da kefere sosyalist - komünistleriyle, yeyip - içtikleri yalan mı?

Eee, susalım mı şimdi?...

Susalım da, onlar kuru - sıkı atsınlar mı?...

İnsaf ediniz, hak sahibleri yarım asır şunca zamandır sustukları için bu hâllere düçâr olmadık mı?

Yoo arkadaş, susmayız? Çok çok ateşler dam altına, orada da susmayız. Müslüman'ın tebliğ borcu var boynunda. Bunu bilir, bunu söyler ve dahi kat'iyen susmayız!

Böyle biline!...

NOT: Bazı okuyucularım, Sebil'de neşr'olunan ilânlara uyarak benden «Yokuşlarda Susamak» adlı romandan istemekdedirler. Roman tükenmiştir. 3. Baskısı Sebil Yayınevi tarafından yapılacaktır. Taleplerin Sebil Yayınevi P.K. 808 İstanbul adresinden yapılmasını rica ederim.

Y. YALÇINER

Fransız İlimler Akademisinin altın madalya ile taltif ettiği eser

MECELLE

Tarih Doktoru emekli Hâkim A. Refik Gür'ün nefis uslûbundan

Fiatı 15 TL

SEBİL YAYINEVİ P.K. 808-İSTANBUL

ortadoğu/dan

SAİD ŞAMİL

YAHUDİ DÂVÂSI ve FİLİST İN

Troçki ile yüksek seviyede hazırlanmış elemanlı bir Yahudi ekibini himâyelerine alarak Rusya'ya ulaştıranlar, Amerikan ve İngiliz ricâli idi. Nitekim, Lenin ve hempalarının techiz ve tahrik işiyle de Alman Erkân-ı Harbiyesi meşgûl olmadı. Bu darbederlerin neye özendikleri malûmdu. O da, çarlar diyarında komünizmi kurmaktı. Kapitalizme amansız düşman olan böyle bir ideolojinin kurulmasına ve yaydırmasına, bu üç büyük devlete, bu garabeti yahudilik bile bile yaptırıyordu. Yahudilerin arzuları sarihti. Bu mahkûm milletler zindanını, o mahkûm milletlerin başına çökertmek, akabinde de tepelerinde çöreklenip merhametsiz bir şekilde hayranlarını sömürmekti. Yıkım ameliyesine Lenin, sömürme faslına da Troçki memurdu. Bundan dolayı birçokları Lenin'i Yahudi sanırlar. Halbuki Lenin, asla yahudi değildi. Fakat, yahudiden de beterdi. Hilkati itibâriyle şerirdi. Mitoloji devrine erişseydi, muhakkak ki; şerre yani kötülüğe alem seçilirdi.

Oburluğu bahasına Karl Marks'a Yahudilerin yazdırdıkları Kapital'in ne âmeli ne de insani bir hüviyet taşımadığını anlamayacak kadar basit bir mahlûk değildi. Bil'akis O, yazdırılan bu eserin mazmununda, fazla maksuduna nüfûz etmiş ve yahudi mehâfili ile anlaşmak sûretiyle Londra toplantısında evolüsyona karşı revolüsyon taktiğini ileri sürmek sûretiyle sosyalizmin ünlü önderlerine karşı cephe açmış ve İsviçre'ye çekilerek ağır şerâit altında mücâdelesini orada idâme ettirmiştir.

Lenin, İsviçre'de geçen bu itizâl devrinde boş durmamış, Marks'ın iktisadi teorisini müdâfaa sadedinde bir sürü eser kaleme almıştır. Bu küçük eserlerinde Lenin samimi değildir. Bu samimiyetsizliği ilmi bir şekilde tahlil eden Kemal Yaman, «Gerçek» mecmuasında aynen şunları yazmıştır:

«Bu târifin neticeleri şunlardır:

1 — Emperyalizm, kapitalizmin bir sonucudur.

2 — Ne kapitalizmin serbest rekabetçi devresinde ne de kapitalizm öncesinde emperyalizmden bahsedilmez.

3 — Ve elbette sosyalizm devresinde bir emperyalizmin sözü edilemez.

«Lenin'in, bu zarûri sonuçlara varan târifi, hem yanıltıcı hem de kullandığı metod bakımından yanlıştır. Yanıltıcıdır; z ra önce, kapitalist ekonomi şekli öncesi ve dışında emperyalizmin var olabileceğini g zlemektedir. Sonra, bilhassa zamanımızda doruğa çıkmış olan sermâyenin, gerçek istihsâle dayanan sermâyeyi de sömürüp kendi içine kattığını gizlemekted r. Bu ise, kısacık inceleme ile gösterilebilecek tefeci sermâyenin ve tefeci sermâyenin asrımızdaki efendisi beynelmilel yahudiliğin diktasını, başka yerlerde aramaya sevketmek gibi korkunç bir yanılmaya sürüklemektedir. Bunlar, emperyal zm târifinin özünde saklıdır. Ve bu târif, her türlü açıklıktan da uzak bir târiftir. Bir bilinmeyeni, başka bir bilinmeyenle izah, târif değildir.»

Bu kısa tahlil Marksizm denilen demagoji ile bolşevizm denilen ceberrutun püf noktasına parmak basmaktadır. Üstâdı gibi Lenin de, mukaddesata karşıydı. O halde çıkarlarına göre ilimde ve ahlâkta tahrifatda bulunmak onlar için mübahdı. Bu hatalı anlayışla bu iki şahsın biri fikriyatda, diğeri o fikriyatı vahşiyâne tatbikde, dünya muvâzenesini ihlâl edecek kadar büyücü tesir göstermelerinin sırrını beynelmilel azametde olan Yahudiliğin tahrif kudretinde aramak icab eder.

(Devamı var)

«Faiz» denilen belâ

EKMEK ALI
«HARAÇ» ÖD

KÖLE TÜCCARLARI DAHİ BU KADAR İNSAFSIZ DEĞİLDİ

Erzurum Üniversitesi [illegible] *letme* [illegible] *arkadaşımız Dr. İbrahim* [illegible] *Kozak* [illegible] *len aşağıdaki yazı, A.E.* [illegible] *ock ta* [illegible] *nada'da çıkan «Intelligence* [illegible] *Credite* [illegible] *2 (6) sayısında neşrolunmuştur. A* [illegible] *tarafımızdan umumi ve* [illegible] *başlıkl* [illegible] *okuyucularımızın dikkatine sunulm* [illegible] *sadçının «Faiz köleliği» hakkında k* [illegible] *vasat kültür seviyesin ekilhangi* [illegible] *lıkla anlayabileceği bir üslûb sahibi* [illegible] *lanlar, günümüz cemiyetin* [illegible] *sahnel* [illegible] *istismarın menşeinin ne olduğunu bi* [illegible] *ra teslim edeceklerdir kanaatindeyiz.*

Yazan: A.E. H

Terc: Dr. İbrahim

Milletlerarası Para Merkezlerinin idaresindeki bankalarca bir borç olarak para üretilişinin (1) köleleştirme kudreti, sâde bir vatandaşca hemen hemen hiç bilinmeyen bir husustur. Bizlerin borç köleliğinden kurtulabilmemiz için, hükümetin, başta gelen hükümet selâhiyetleri içerisinde bulunan, halkın ihtiyaç hissettiği para arzını temin hususundaki münhasıran kendisine ait vazifesini mutlaka ifa etmesi gerekir. Eğer, Demokratik Hükümet bu para arzını sağlama görevini münhasıran kendi üzerine alırsa, enflâsyon, sokak nümayişleri grevler, sefalet, yüksek faiz hadleri, yüksek vergiler ve savaş mes'eleleri ehemmiyetsiz bir noktaya gelecektir. Sosyalizm ve komünizm yaygınlaşmayacak, hürriyetlerimizin kaybı durdurulacaktır. Ancak bu yapıldığı zamandır ki halk hakiki manâda hür olacaktır.

● HÜR DEĞİL KÖLEYİZ!

Bu makalenin başlığını okurken sakın düşünmeyesiniz ki ben bir başkası hakkında konuşmaktayım, sizi kastetmekteyim sizi! Biliyorum ki, siz, hür bir ülkede yaşamakta olduğunuzu söyleyeceksiniz; ben de aynı kanaatteyim. Kanada ve Birleşik Devletlerde hiç bir şahıs hürriyetin kıymetini benden fazla takdir edemez ve işte bu sebeptendir ki nasıl bir kölelik içerisinde bulunduğumuza işaret etmek istiyorum. Bu hususu kafamıza iyice yerleştirmedikçe kölelikten kurtulma hususunda bir şey yapamayız ve en kıymetli temel hürriyetlerimizi, bağımsızlığımızı, hayat ve istiklâlimizi, saadetimizi tamamiyle kaybedebiliriz.

● SIZ KÖLE DEĞİLMİSİNİZ?

Kölelikten kasdım mâli köleliktir. Bazılarının şöyle söylediğini işitmekteyim: «Fakat ben mâli bakımdan köle değilim, çünkü borcum yok ve bankada da param var». Güzel, siz tam benim bu mesajımı ulaştırmak istediğim kimsesiniz. Borçlu olan, fazla mesai yapmaya mecbur olan veya iki veya daha fazla işte çalışmak zorunda olan veyahut da mâli sıkıntıları sebebiyle hanımı ev dışında çalışmak durumunda kalanlar bu yazı ile yakından ilgilenecek ve onun üzerinde fikir yoracaklardır. Fakat, siz, mâli bakımdan müstakil (!) siz, bu yazıyı dikkatlice ve tefekkür ederek okumalısınız, zira siz de mâli bakımdan kölelik şartlarındasınız. Bu mesaj bilhassa sizin içindir.

● KALPAZANLAR İŞBAŞINDA

Aklımız bize şunu söyler ki, para hemen şimdi ortaya çıkmadı. «Ayni Mübadele Devri»nde değiliz ve ileri derecede sanayileşmiş, karmaşık cemiyetimiz, işlerimizi yürütebilmemiz için paraya ihtiyaç duyar. Evet, bugün parayı kullanmamız katî bir zarurettir. Para sâdece zuhura gelmemiş, fakat onun ortaya çıkması ve vücut bulması bâzı cihetlerden bir zaruret halini almıştır. Diğer yandan, bazı zaman ve şartlarda para, faaliyetten kalır veya ortadan kaldırılır veyahut da tamamen kaybolur. Kanada'da para arzını sağlama ve kontrol salâhiyeti sadece Federal Hükümetin elinde mahfuz tutulmuştur. Birleşik Devletler'de anayasa bu vazife ve salâhiyeti yalnızca Federal Hükümete vermektedir. Fakat, çeşitli sebeplerden dolayı —yalnızca Federal Hükümet'e tahsis edilmiş bulunan— bu yetkilere her zaman riayet edilmemekte, bu kuvveti ellerine geçiren «kalpazanlar» gayrimeşru bir şekilde piyasaya para sürmektedirler.

● BİR KALP PARANIN HİKÂYESİNE BAŞLARKEN

Gelin, eğer bir şahıs son derece mükemmel bir sahte 100 dolar imal ederse ne olacağını birlikte gözleyelim: Bu kalpazan mezkûr parayı piyasaya nasıl sürer? Mal ve hizmet satın alarak veya kalp olmayan para ile değiştirerek onu harcar. Kalpazan, bu kalp parayı tekrar geri almak ister mi? Hayır, onu tekrar görmeyi hiç istemez Bu kalp para piyasada dolaştığı sürece kalpazan onun üzerinden herhangi bir faiz talep eder mi? Asla ve kat'â... O, sadece bu kalp 100 doları imâl edip elden çıkararak havadan birşeyler elde etmek ister. Biraz mübalâğa yaparak, kalp paranın mükemmel bir şekilde imâl edildiğini ve farkına varılamadan 100 yıl piyasada dolaştığını farzedelim. —Bu müddet içerisinde— elden ele devredilecek ve binlerce dolar değerinde iş yapacaktır. Şimdi, bu kalp paranın teşhis edildiğini ve yetkililerce müsadere edildiğini tasavvur edelim. Paranın kendisinden müsadere edildiği şahıs 100 dolarlık bir kayba uğrar. Cemiyet, bu sahte paranın kullanılması dolayısiyle 100 dolar ödemiştir, evet yalnızca 100 dolar. Ne yazık ki, bu paranın ellerinde dolaştığı şahısların bu kaybı paylaşmaları mümkün olmadı; bu durumda hiç bir kimse ciddi bir zarara uğramamaktadır. Şimdi, ben piyasaya para sürülmesinde bu metodu müdafaa ediyor değilim, fakat bu misal bir noktayı vuzuha kavuşturmaktadır: Bu kalpazanlığın cemiyete toplam maliyeti, kalp paranın itibari kıymeti kadar olmuştur, diğer bir ifade ile 100 dolar.

● KALP PARANIN FAİZİ NE TUTAR?

Şimdi, bizim hâlen mevcut para arzı kaynağımızı tedkik edelim: Mesele üzerinde çalışmış bulunan herkesin gayet iyi bildiği gibi, «imtiyazlı bankalar» para arzını sağlar. Farzedelim ki, bu bankalar 100 dolar ürettiler. Bu parayı piyasaya nasıl sürerler?

elânın eseri:

LIRKEN BİLE ÖDÜYORUZ!

si İşletme Fakültesi hocalarından n E. Kozak tarafından tercüme edi- Hancock tarafından yazılmıştır. Ka- ence «Crediter» adlı derginin C. 2, ve nmuştur. Arkadaşımızın tercümesi, ara başlıklar konulmak suretiyle tine sunulmuştur. Bir yabancı ikti- hakkında kaleme aldığı bu makale, ki herhangi bir kimsenin çok rahat- lûbu sahibdir. Azıcık iz'an sahibi o- tinde sahnelenen müthiş vurgunun, olduğunu bu yazıyı okuduktan son- naatindeyiz. *SEBİL*

A.E. Hancock

brahim E. Kozak

Şahıslara, işletmelere, sanayie veya hükümete kredi vererek. Bu parayı geri isteyecekler mi? Gayet tabii isterler. Piyasada dolaştığı sürece bu meblağ üzerinden faiz talep ederler mi? Muhakkak... tekrar ödeninceye kadar gece ve gündüz, bayram günü, tatil günü, her gün, her dakika için faiz isterler. Eğer bu 100 dolar, % 8 faiz haddiyle kredi olarak verilmişse —hatırlayalım ki, Kanada hükümeti son zamanlarda şöyle bir sloganla istikraz teklifinde bulundu: «Dokuz yılda paranızı iki katına çıkarın.» Bu % 8 faiz haddi ile idi— yalnızca dokuz yıl sonra Hükümetçe bu şahıslara 200 dolar ödenmesi gerekecektir. Eğer bu 100 dolar 100 yıl süre ile —bu faiz nisbetiyle— piyasada devrederse, bunun cemiyete toplam maliyetinin ne olacağını görmek için aşağıdaki tabloya bakınız:

9 yıl sonra 200 dolar
18 yıl sonra 400 dolar
72 yıl sonra 25.600 dolar
36 yıl sonra 1.600 dolar
45 yıl sonra 3.200 dolar
54 yıl sonra 6.400 dolar
63 yıl sonra 12.800 dolar
72 yıl sonra 25.600 dolar
81 yıl sonra 51.200 dolar
90 yıl sonra 102.400 dolar
99 yıl sonra 204.800 dolar

● DEHŞET VERİCİ FİYAT!

Bankaca üretilen 100 dolarlık bir meblağın, 100 senelik bir devre zarfında kullanılması cemiyete neye mâlolmuştur? Yukarıdaki rakamlar durumu izah etmekte. Banka yalnızca 100 dolar üretti ve kredi şeklinde tedavüle sürdü. Şimdi 100 yıl tedavülde kaldıktan sonra, bankaca üretilmiş bu geri ödemenin cemiyete maliyeti 204.000 dolardan fazla olacak!! Ne kadar dehşet verici bir fiyat! Ve, tedavüle sürülen bu paranın kullanılmasının fiyatını siz ödüyorsunuz. Onun her kuruşunu sen ve ben ödemekteyiz. Daha faza alırsanız daha fazla ödersiniz. Diyebilirsiniz ki, «benim bankaya veya başka birine borcum yok, bu durumda bir başkası ödemekte.» Veya şöyle söyleyebilirsiniz: «Mevduat hesabımdaki param ve sahip olduğum tahviller bana faiz geliri temin etmektedir, böylece ben ödememekteyim.» Yanlış, dostum! yanlış! Her iki halde de, daha fazla alışveriş yaptığın veya harcadığın için daha fazla ödersin. Enflasyon ve hükümet ve özel teşebbüs borçları ve vergiler, herbiri sizden haraçlarını mütemadiyen almaktadırlar.

● HARAÇ NASIL ALINIR?

Bu nasıl olmakta? Bir misalle açıklayalım: Farzedelim ki 6.000 dolara bir araba satın alıyorsunuz. Satın aldığınız satıcı vergi ve faiz öder, binaen'aleyh satış fiyatını o seviyede tesbit etmek mecburiyetindedir ki, kendisi ve çalıştırdığı kişiler vergilerini ve faizlerini ödeyebilsinler. Bu masraflar her zaman satış fiyatlarının içerisine ilâve edilmiştir. Nakliye şirketi, mâli şirketler, toptancılar, satıcılar, fabrikatörler, hammadde üreticileri ve hammadde ve tabii kaynaklardan, mâmul madde safhasına kadar tüm istihsal âmeliyesi boyunca herkes, üretilen para üzerinden faiz haraçlarını ödemek mecburiyetinde olduklarından, faiz ve vergi paylarını mutlaka ödemek durumundadırlar. Enflasyon —birkere— kapıdan içeri girdi. Bugün 6000 dolara satılan bir otomobilin fiyatı, eğer istihsal safhasında vergiler ve faiz masrafları maliyetlere ilâve edilmemiş olsaydı, muhtemelen 2000 dolardan az olacaktı.

● EKMEK ALIRKEN HARAÇ VERİYORUZ

Evet, her ne kadar doğrudan doğruya (bizzat kendiniz) ödemiyorsanız da, haraçlarımdan kendi hissenize düşeni mâli patronlara ödemektesiniz. Yükselen fiyatların içerisinde ödüyorsunuz. Mâli bir araç olarak kullanılan enflasyon size —bu haraçı— ödetmekte. Bir otomobil veya bir çift ayakkabı; bir ev veya bir ekmek; bir elbise veya bir elmas yüzük, bir tatil gezisi veya bir gazete her ne zaman bir şey satın alıyorsanız —bu haracı— ödemektesiniz.

● KÖLE TÜCCARLARI BİLE BU KADAR İNSAFSIZ DEĞİLDİ

Hiç merak ettiniz mi, acaba neden fiyatlar helezonu daima yukarıdır; hiç aşağı inmez? İktisatçılar ve Hükümetler enflâsyonu durdurmaktan veya —fiyat artışlarını— tersine çevirmekten hiç bahsetmiyorlar. Bu durum, şimdiki cârî para arzını temin metodu ile birlikte yaşamaya devam ettiğimiz sürece kabul etmek mecburiyetinde olduğumuz kölelik yolunun açık bir işaretidir. Bize, para arzının —bu yolla— temini sebebiyle haraç ödemeye devam ettikçe enflasyonu tersine çevirmek mümkün değildir. Köle ticaretinin en hareketli günlerinde —bu işle uğraşan— köle tüccarları bile bu kadar insafsız değildi. Elinden geldiğince en iyisini yapmaya çalıştığı sürece köleyi kırbaçlamak mütad değildi, ayrıca bu köleye bir de —içinde yatıp kalkması için— bir mesken tedârik ediliyordu. O günlerin çalışması ekseriya bir düzeyiye idi ve efendi mümkün olmayanı talep etmezdi. Bugünün Mâli Köleliği kişiyi evinden uzaklaştırmakta, onun şahsiyetini ve şahsî teşebbüs kabiliyetini tahrip etmekte ve mütemadiyen artan haraç ödemelerinde bulunmasını talep etmektedir. Onun mâli patronu, bugün bir dolar, yarın iki dolar, öbür gün dört dolar haraç istemekte. Her müteakip devrede onun borç yükünü katlamakta. (Yukarıda vermiş olduğumuz tabloya bakınız.)

1) Burada kullanılan ve ileride de sık sık kullanılacak olan «para üretme» tâbirinden maksat, mevzu ile ilgili olanların yakından bildikleri gibi, «banka parası», «kaydi para» dır. Devletin Merkez Bankası kanalıyla tedavüle sürdüğü kâğıt ve MADENİ paralar maddi bir varlığa sahip olduğu halde, «BANKA PARASI» hiç bir maddi varlığı olmayan ve sadece bankaların defterlerine alacak ve borç kaydı düşülmek suretiyle üretilen bir tedavül vasıtasıdır. «Banka parası» bankalardaki mevduat üzerinden üretilir ve vadesiz mevduat üzerine çekilen çeklerle tedavül eder. Bankaların mevduata verdikleri faiz haddi çok düşük olduğu halde, bu mevduatlar üzerinden ürettikleri ve belli bir maddi karşılığa istinad etmeyen «banka parası» ndan (kredilerden) aldıkları faiz son derece yüksektir. Ticari hayatta, gerek çeklerin elden ele dolaşımı, gerek ticari senetlerin para gibi tedavülü ve bankalarca kırılması, Merkez Bankasınca reeskonta tâbi tutulması, âdeta piyasaya karşılıksız para sürülmesi gibi bir tesir icra etmekte, ekonomideki mal ve hizmet miktarında bir artış olmaksızın, para arzını, tedavüldeki para miktarını çoğaltmaktadır. Meselâ, ticari bir muameleden dolayı bir meslekdaşına nakten tediyede bulunmak yerine 1000 liralık çek veren bir tüccarın bu çeki bir yandan ikinci, üçüncü, dördüncü, ilhr. tüccarlar arasında ve bankalarda para gibi muamele görmekte, diğer yandan, bu çekin bankadaki karşılığı da cüzî bir nisbeti bankada karşılık olarak tutulduktan sonra banka kredilerine vs. mevzu teşkil etmektedir. Bu sistemin neticesi, meselâ, bankaya yatırılan 100 liralık bir mevduat üzerinden, kanuni karşılıklar % 20 olduğu zaman 400 liralık «banka parası» üretilebilmektedir. İşte, bankacılık sisteminin geliştirdiği ve istismar ettiği bu müesseseye, teknik ad olarak; havadan, tam bir karşılığı olmaksızın tedavüldeki para hacmini artırması bakımından «para doğurma», «banka parası», «kaydi para» tâbir edilmektedir.

Bu sistem, gelişmiş sanayi ülkelerinde çok daha yaygın ve geniş biçimde uygulanmaktadır. Memleketimizde, meselâ 1974 yılı sonu itibariyle piyasadaki kâğıt para ve bozuk para miktarı toplam olarak (26.151.000.000) lira olduğu halde, aynı tarihteki kaydî para miktarı (63.894.000.000) lira idi. (Kaynak: Merkez Bankası aylık bülteni-ri). Bu rakamlar, bankacılık sisteminin ne kadar korkunç bir maddî gücü eline geçirdiğini gözler önüne sermektedir.

HAFTAYA YAZININ SONU:

«SİZE BİR DOLAR VERSEK BUNUN BİN KÜSÛR YIL SONRAKİ FAİZİ NEDİR?»

• TESBİT

Sadık Özarslan

Açılmadan kapanıyor

FAKÜLTE ve yüksek okullarımızı kasdediyorum... Bunları niçin açtık biz? Millet bunlara neden verdi milyonları, milyarları? Bu fakir millet, hangi sebeble katlandı bütün bu fedâkârlıklara? Oğulları okusun, kızları okusun, torunları okusunlar diye, değil mi? Küçükler, büyüsün, herbiri adam olsun, düşüncesiyle değil mi?

Fakat öyle mi oluyor şimdi? Yüksek okullarda ve fakültelerde ışık mı var, başka şeyler mi? Buralarda okuyanlar; aydınlıkta mı çalışıyorlar, yoksa karanlıkta mı çarpışıyorlar? Ve bunlar, Anadolu'nun bekledikleri insanlar mı? Anadolulu bunları mı bekliyor? Bu tipler, yarın gittikleri yerlere aydınlık mı götürecekler, karanlık mı?

Lütfen verin bunların cevâbını!... Görüyoruz işte... Görünen köy, kılavuz istemez. Herşey meydanda. Bakıyoruz ve üzüntüyle takib ediyoruz ki; açılmadan kapanıyor mektebler. Açmadan soluyor bazı gençler. Halbuki birçokları ne hayâllerle geliyorlar üniversiteye... Dünyayı tanımak, kendisini de unutmamak için geliyorlar. Heyhat ki; ilim ve irfan yuvaları olmaları lâzım gelen bu yerlerde âdetâ kırk harâmilere yakalanıyorlar... soyuluyorlar, soyunuyorlar. Herşeylerinden soyulup soyunuyorlar.

SONRA ne oluyor biliyor musunuz? Köylerine, kentlerine vardıklarında köylüsüne, kentlisine tepeden bakıyorlar... Artık onları tanımıyorlar. Niceleri anasını tanımıyor, babasını tanımıyor. Büyüğünü sayıp küçüğünü sevmiyorlar. Aile ocağına, vatanın dört bucağına küfür ediyorlar... Başka havalar çalıp başka türküler söylüyorlar. Tabii ana da muztarib, baba da. Zira ondan bekledikleri bu değil. Işık istiyorlar, lâkin evlâdı ondan mahrûm. Sözde okumuş evlâdı, aydınlıktan mahrûm... Anadolu insanı bunu çok iyi görüyor ve yanlış yoldaki çocuğunu doğrultmaya çalışıyor. Dikkat ediyor musunuz? Okumamış olan, nice okumuşlardan daha irfanlı, daha şuurlu. Öyle okumuşlar var ki; vatanını satmaya kalkıyor... Fakat okumamış olanı, akl-ı selimi ve kalb-i selimi ile buna mâni oluyor. Sahtekârlara: «Durun!...» diyor.

Beyler; bizim boğuşmaya değil, kucaklaşmaya... Cehle değil, ilme ihtiyâcımız var. İlmi müesseseleri kapanmayacak şekilde açınız!

Hâdiselere bakış

Mustafa YAZGAN

Ülkücü mektuplara cevaplarım (5)

ÜLKÜCÜ genç kardeşim, mektubunun devamında diğer mektuplardaki müşterek id ia ve ifâdeleri kullandıktan sonra (bunlara cevap verildiği için tekrar etmiyeceğim) yazısının bir yerinde diyor ki:

— «Ben MHP. liyim, Kur'ancıyım, İslâmcıyım, Turancıyım, Milliyetçiyim, Türkçüyüm, Ülkücüyüm. Dokuz Işıkçıyım, Bozkurtçuyum...»

Cevap:

İslâmi bir hüsn-ü zan ile ilk kelimelik ikrarınızı öpüp başıma koyuyorum: KUR'ANCIYIM - İSLÂMCIYIM!... Siz benim kardeşimsiniz. Tırnağınızın taşa değmesini istemem. Gerisi boş lâf, kuru kalabalık. Kur'an ve İslâm nizamının her türlü eksiklikten münezzeh ilâhi sistemini kabul eden bir kişi için, batı'cı bir partiye esir olmak, hayal peşinde koşmak, kavmiyetçilik mânâsında batılı bir milliyetçilik anlayışını benimsemek, kavmi üstünlük iddiasına kalkışmak, beşerî kafadan çıkmış dokuz adet prensiple, dokuz milyarlık bir kâinatı kuşatacağım zannetmek ve nihayet burnunu havaya dikmiş (gâliba dişi) bir Bozkurt'u (ismi Asena mı?) sembol edinmek yakışmaz. Beyni çilelerle yoğrulması gereken genç! Şüphelerden kurtul ve mücerred câmi sembolündeki «Tevhid» dâvâsına katıl!

«Yol onun, varlık onun gerisi hep angarya!»

İçel'den mektup yazan ülkücülerden biri diyor ki:

— Yazılarımızı seviyordum da. Çünkü körü körüne (Doğmatik) yazmıyordunuz. Fakat şu son MHP. ile ilgili yazınız sizin de artık körü körüne bir MSP. li olduğunuzu gösterir. Fakat ben yine de inanamıyorum. Bazı baskılar üzerine yazdığınız kanaatındayım. Bu yazılar sayesinde derginiz çok satılabilir. Size çok para verebilirler... Bizim parti amblemimiz «üç hilâl» dir. Eğer istismar etseydik bizim de çok milletvekilimiz olurdu. Bozkurt ise İslâm tornasından geçirilmiştir. Biz tanrı derken Allah (c.c.)'ı anıyoruz.

Cevap:

Körü körüne yazmadığ mı ifâde etmenizi nefsimize değil, tuttu umuz yolun hakikatına âid bir ikaz ve iltifat kabul ediyorum. «MHP ile Sohbet» yazım yine aym ölçüler içinde tahlil edilmelidir. Hiç bir partiye mensubiyetim yokturl Alenen ilân ediyorum. MSP. yi ruhumuzdaki mânânın tercümanı olmağa çalışan bir siyâsî teşekkül olarak alkışlamak, her halde en az bir partiyi taassupla tutan kişi kadar hakkımız olsa gerek. Biz partici değiliz. Onun için hükümlerimiz part zanlara hakikaten dokunuyor. Ama inandığımızı ve dâvâmızın bugünkü zarûretlerini yazmağa ve söylemeğe de mecburuz. Bu vicdanî bir mecburiyettir. Allahım şahittir ki bu yazılar için en küçük bir baskı ve teklif olmadığı gib, beni ızdıraptan ızdırâba sevkeden şu «çok para verirme» iddiası ve iftirası da tamamen hayal mahsulüdür. Yarım asırlık materyalist eğitim incelik zarâfet, mânâ ve hakikatları nasıl alıp, götürmüş ve insanımızı nasıl kolayca «müfteri» kılmak durumuna getirmiştir, görüyorsunuz. Günahkâr nefsimiz için Allah huzurunda «afv dilemek»ten başka yapacak bir şeyimiz olmadığı halde, nefsimizi çok aşağı bir «Dâvâ hizmetkârı» hüviyetiyle şunu ilân ederiz ki; çok parayı bırakın, bütün bir kâinatı bize verseler, bizi milyarlara sahip kılmak isteseler, kalemimizden ve kelâmımızdan tek harf ve tek sadayı İslâm aleyhinde çıkartamaz ve bizim istikbalimizi hiçe sayarak atıldığımız bu mukaddes fikir ve imân mücadelesinde «para aldığımızı» zanne en namussuzlar gibi ortada kalırlar. Türkiyede, her geçen gün köpüren fuhuş sanâyii gibi, lekesiz alınlara necâset dolu kafalarından kara lekeler sürmeye müheyyâ bu gibi geri zekâlıları değil, yukarıda «KUR'ANCIYIM - İSLÂMCIYIM!» diyen gerçek Ülkücüleri biz kardeş olarak sayıyoruz ve bağrımıza basıyoruz.

Bu cevaplar vesilesiyle şu Tanrı kelimesini bir kerre daha açıklığa kavuşturalım:

Kur'an'da (El - A'râf 180. âyet) buyruluyor ki:

— En güzel isimler Allah'ındır. O halde O'na bunlarla dua edin. Onun isimlerin e eğri (ve aykırı) yola gidenler bırakın. Onlar, yapmakta olduklarının cezasına uğratılacaklardır.

Allah (c.c.) ın en güzel isimleri «Esmâ-ül Hüsnâ» daki doksan dokuz isimdir. Müslüman bu isimlerle O'nu anar. Bu isimler içinde «Tanrı» kelimesi yoktur. Tanrı, Orta Asyadaki ilk zamanlara âid kitabelerde kullanıldığı şekliyle «Tengri = Gök - Semâ» demektir. Türkler, İslâm olmadan evvel «Şomanizm» inancı içinde idiler. Yer, gök tanrılarına taptıkları tarihlerde yazılıdır. Semâ'ya izâfe edilen ulûhiyet bâtıldır. Semânın «Tengri» şeklinde kullanılan mânâdan bozularak Cenab-ı Allah (c.c.)'a âid bir isimmiş gibi kullanılması da bâtıldır. Nitekim Hak Dini Kur'an Dili müellifi merhum Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır da tefsirinde bu kanaat ve hakikatı belirtiyor.

Yakında yayınlanacak olan «ALLAH = Ölümsüz Gerçek» isimli nâciz eserimden bir parçayı bu vesileyle şimdi yazmak istiyorum.

«ALLAH, yalnız O'na has, O'ndan başka hiçbir varlığa kullanılamayan isim. Tanrı, Hüda, İlâh, Rab, Mâbûd kelimeleri hiçbir zaman O'nun ALLAH kelimesiyle ifâde ettiği gerçek ve has isminin karşılığı değildir ve olamaz. İnsanlık tarihi içinde bâtıl mâbûdlara (Tanrı) veya (Tanrılar) dendiğini hatırlar ve düşünürseniz, lisanımızda ve halkımız arasında Allah (c.c.) mânâsında ne kadar kullanılmak istenirse istensin «Tanrı» kelimesinin hiç bir veçhile bu ism-i hâs'a eş olması mümkün değildir. İçinde gizli bir (Allah) düşmanlığı veya (Allah) dediği anda «Dindarlık» damgası yemek korkusu taşımayan O'na, O'nun bildirdiği «İsm-i Âzâm» ıyla hitap etmekle şeref kazanır.»

«Tanrı Türkü Korusun» cümlesi hiç bir islâmî ruha sahip olmadığı gibi, Yahudilerin kavim tanrısı Yehova şapıklığını bu necip milletin içine sokmak gâyesine müteveccih yanlış ve yıkıcı bir slogan ve bir gaflettir!

● *Alman çocukları papazların nezaretinde kiliseye gidiyorlar*

400 BİNLİK KURBANLIK NESİL

Almanya'da Türk çocukları

MEKKİ YASSIKAYA YAZIYOR

Bizim çocuklarımız da elbette istavroz çıkarır, çünkü:

ALMAN ÇOCUĞU MEKTEBE KİLİSE'DE BAŞLIYOR KİLİSE'DE BİTİRİYOR!

GİRİŞ

Yurt dışında, husûsiyetle Almanya'da bulunan işçi çocuklarıyla alâkalı, kendi hâllerine terkedilmişliğin en çarpıcı bir emmâresi olan tahsil mes'elesini bundan önceki iki yazımızda incelemiş, alınması gereken tedbirler üzerinde de kendi fikirlerimizi beyân etmiştik. Bu yazımızda ise, çocuklarla alâkalı ve bu güne kadar hemen hemen üzerinde hiç durulmamış, hatta mühim bir mes'ele dahi addedilmemiş, bizce «Kurbanlık Nesil» in kurtulabilmesi ve kaybolmamalarını temin edecek en mühim bir meseleye, yine Almanyanın kendi bünyesinde mevcut mekteblerden kısa misaller vererek parmak basacağız. Bu ise, yurt dışındaki çocuklarımızın DİNİ MES'ELELERİ'dir.

— Bugün yurt dışındaki işçi çocuklarının aileleriyle konuştuğunuz vakit; evlâtlarının iteatsizliğinden; günden güne ahlâk ve terbiyelerini yitirdiklerinden; din, iman, Allah, Peygamber ve melek nedir; bunların hiçbirinden haberdar olmadıklarından, korku ve sevinç anlarında, yemek başlangıç ve sonlarında istavroz çıkarıp, hristiyan usûl ve erkânıyla dua yaptıklarından şikayet ettiklerini görürsünüz. Gerçekten çok kısa olarak hulâsa ettiğimiz bu mevzûlar çocuklarımızla alâkalı olarak, günden güne tehlike hududunu aşmaya başladığını ikâz eden en büyük uyarıcılardır.

Biz, dini mes'elelere lüzumlu ehemmiyeti göstermeyi yarım asırdan bu yana tahsil (mekteb) sıralarından ihraç etmiş bir talihsizlik içindeyiz. Hâl böyle olunca, hasbelkâder Avrupa yolunu tutmuş vatandaşlarımız, muharref, katı ve muteassıp hristiyanlığın hükümfermâ olduğu Avrupa memleketlerinde evlâtları üzerinde lüzumlu ihtimamı gösterememiş, temin edememiş, çok cüz'i ve taklidi olan dini inançları dolayısiyle de; çocuklarının bilmeden kabullendiği dini bilgilerin ve davranışların İslâm'a göre yanlış olduğunu anlatıp, izâh edebilecek lüzumlu tedbirleri zamanında ve ânında alamamıştır... Alamamaktadır da... Ne varki, bâzı muhitlerde bu gidişatın hazin bir istikbali olacağını önceden farkeden bir kısım hayırsever müslümanlar, bulundukları mahâllerde husûsi dindersleri kursları tertib ederek, bâzı çözüm yolları aramaktadırlar. Fakat, ne acıdır ki; binbir türlü imkânsızlıklar içinde gerçekleştirilmeye çalışılan bu hizmetler bile, yurt dışındaki resmi makamlar tarafından «zararlı faaliyet» addedilerek kösteklenmekte, bu hizmetleri gerçekleştirenler hakkında kanunî işlem yapılma yoluna gitmek istemektedirler.

Halbuki; kendi iman ve akidelerine bütünüyle ters, örf ve âdetlerinden, ananelerinden apayrı bir ülkeye giden, orada tahdit edilmiş bir zaman içinde kalmak mecburiyetinde olan işçilerimizin ayrı ayrı bütün ferdleri in ve evlâtlarının kendilerini muhafaza edecek en kuvvetli ve dayanıklı mahfazanın «iman» olduğunu inkâr etmek mümkün değildir. Bugüne kadar zuhûr eden binlerce misâl, bunun kesinlikle böyle olduğunu te'yid edmiştir. Hâl böyle olunca, İşçi çocuklarının hristiyan tahribatından uzak tutulabilmesi, İslâmdan uzaklaşmamaları için alınabilecek en mühim tedbirlerin başından; Onlara din ve akidelerini öğretmek, onları her tehlikeye dayanıklı olan İslâm mahfazasıyla donatmak mecburiyeti değil midir?

İşçi çocukları, tıpkı ilk tahsillerinde olduğu gibi, Dini mes'elelerinde de acı bir çıkmaz içindedirler. Fakat ayni şeyi, çocuklarımızın içinde yaşadıkları milletin ve cemiyetin çocukları için söylemek pek mümkün değildir. Gerek Almanyada, gerek Fransa'da Belçika'da, Hollanda'da ve gerekse Avusturya'da çocuklar dinlerini daha ilk tahsil sıraları da hem de hiçbir husûsi eğitime ihtiyaç duymaksızın öğrenebilmektedirler. Daha doğrusu, Dini bilgiler kendilerine en iyi bir şekilde verilmektedir. Bizim yıllardır «Batılılaşmak» teranesiyle avunduğumu, Avrupalıya özenmeyi «terakki» in vazgeçilmez başlangıcı olarak gördüğümüz hatta böyle kabul ettiğimiz Avrupalı; çocuklarını dini tedrisattan mahrum bırakmıyor, hatta onları büyük bir dikkatle yetiştirmeye çalışıyor. Bunları yaparken: «Benim devletim lâik, din ayrı, devlet işleri ayrı» demiyor. Aksine, henüz yedi yaşlarındaki çocuklara ilk dersi kilisede papazların dualarıyla başlattırıyor.

Şu azdıklarımız hayal mahsulü değildir. Geçen yıl başımdan geçen ve adeta şaşkınlık geçirip donup kaldığım canlı bir hâdiseyi anlatarak, daha sonra kısa ve öz olarak Alman mekteblerinde Dini tedrisatın ne şekilde yürütüldüğünü arz edeceğim.

... EVET İLK DERS KİLİSEDE

Almanya'da yüksek tahsilime devam ederken, yaz sömestresi dolayısiyle bir inşaatta iş bulmuş, orada çalışmaya başlamıştım. Bana, bu iş yerinde çalışan işçilerin yeme ve içme gibi günlük ihtiyaçlarını karşılayabilmeleri için, sabah kahvaltısı ve öğle yemekleri esnasında alış - veriş işlerini yürütme vazifesi verilmişti. Nihayet, bir gün sabah 7.30 suları da inşaat mahalline biraz uzakta bulunan süper - Market'e, sipariş edilen yiyecekleri almak üzere yola revân olmuştum. Yolum ufak bir mahalle kilisesinin önünden geçiyordu. İşte o gün, o kilisenin önünde beni çarpan bir hadise ile karşı karşıya kaldım. Kilisenin önünde 30 kadar kız ve erkek karışık 6 - 7 yaşlarında çocuklar bekleşiyor-

(Sayfayı çeviriniz)

Alman maarifi ilk mektep çocuğunu ilâhiler okutarak önce Klise'ye sonra mektebine götürüyor. Hem de kız-erkek ayrı grublar halinde

Üç ayrı resimle tesbit ettiğimiz şu tabloları Türkiye için düşünün.. İlk mektep çocukları önce camiye sonra mektebe gidiyor olsunlar... Devrimbazlar şaşkına döner!

du. Başlarında da iki tane kadın vardı. Merakımı celbettiği için, «niye burada beklediklerini bu çocukların kim olduğunu» bayanlardan birine sordum. Aldığım cevap karşısında şaşkın, duyduklarım için de donup kaldım. Bu çocuklar, ilk mektebe o yıl başlayacak çocuklar, o iki bayan da onların muallimeleri imiş. (Tarih, 1. Eylül. 1975, şehir MÜNSTER, yer: Kinderhausen, Borckumweg üzerindeki 2 numaralı mahalle Kilisesi.) Yani Almanya'da ilk mektebelerin tedrisata başladıkları tarih.

İlk mektebe yeni başlayacak 6 - 7 yaşlarında kız erkek çocuklar bir Câmi önünde ve de başlarında iki bayan muallime... Bunun hayali bile beyninde binbirtürlü hafakanlar meydana getirmeye yetip arttı. Çünkü, böyle bir hadise karşısında Türkiye'de ne lâiklik kalırdı, ne de devrimler... Veryansın ederlerdi birtakım aklı evveller... Hemde bunu lâiklik ve Batıcılık adına utanmadan yaparlardı... Bunları gerçek dışı kabul eden varsa, işte hodri meydan!, Bir defacık denensinde görelim...

Aynı hadiseyi Avrupanın içinde yaşayan çocuklarımız için düşünürsek, yine ayni garaipler saçan mevzuat ortaya çıkacaktır... Biraz iyimser olursak bile, Avrupanın her kasabasında kiliseler gibi resmi bir Câmi bulunamıyacağı için bu da hayâldir. Böylece bizim çocuklarımız da, kendi yaşıtları olan Alman arkadaşlarının arasında bulundukları için, yapılacak törenden bir haber olduklarından, ne yazık ki, kilisede kendileri için tertib edilen âyine ve duaya katılacaklardır... Daha acısı katılmaktadırlar...

Almanya'da ilk mekteblere böyle başlanılmaktadır. Peki, mekteplerde din dersleri ne âlemdedir? İstersenız kısaca bir de bu vaziyete göz atalım.

HAFTADA DÖRT SAAT DİN DERSİ, BİR SAAT KİLİSEDE AYİN

Almanyada mezheblerin müstâkil ilk mektebleri vardır. Protestan ilk mektebleri, Katolik ilk mektebleri gibi. Çocuk hangi mezhebden ise, o mezhebin ilk mektebine devam edebilir. Bu durum mezhebler arasındaki çatışmadan doğmuştur. Bunun yanında, bu ayırımdan müşteki olan bâzı kimseler, karışık ilk mektebler açma yoluna gitmişlerse de, bunların yaygın olmasını temin edemedikleri gibi, memnuniyet verici bir rağbet de bulamamışlardır. Fakat her mezhebe hatta ateistlere (dinsizlere) açık bulunan bu mektebler de çocuk hangi mezhebden ise, o mezhebe bağlı muallimler nezaretinde din derslerini yapmaktadırlar. Bu duruma göre mekteblerdeki dindersi tedrîsatı şu şekildedir.

— Protestan ilk mekteblerinde: Haftada dört saat dindersi. haftada bir saat kilisede âyin. Hergün, dersler dini dua ile başlar, son ders dua ile sona erer. Her sınıfta yazı tahtasının veya kapının üstünde bir haç asılıdır. Mekteb müdür ve muallimleri protestandır.

— Katolik ilk mekteblerinde: Haftada dört saat dindersleri vardır. Haftada bir gün ilk derste dini âyin icrâsı için bütün talebeler kiliseye götürülürler. Her sınıfta Hz. İsâ'nın çarmıha gerilmiş Haç'ı vardır. Mekteb müdürü ve muallimleri tamamen katoliklerden müteşekkildir.

— Umûmi ilk mekteblerde: Bu mektebler iki mezheb arasındaki çatışma ve husûmetten memnun olmayan bâzı çocuk velilerinin eyalet maarif vekâletine müracaat etmeleri üzerine açılmıştır. Bu mekteblerde hiç bir dine mensûb olmayan ateist çocukları okuyabildikleri gibi, diğer din ve mezheblere mensub çocuklarda okuyabilirler. Fakat, bu vaziyet çocukların dindersleri görmemelerine sebep değildir. Bu mekteblerde de isteyen çocuklar dinderslerine devam edebilirler. Yalnız, her çocuk kendi mezhebine aid dindersierine girer ve kendilerine, kendi mezhebine bağlı muallimler dinderslerini verirler. Diğer mekteblerde olduğu gibi, burâlarda da dindersleri haftada dört saattir, haftada bir gün çocuklar mensub oldukları mezhebe ait kilisede dini âyine katılırlar.

Yukarıda da bahsettiğimiz gibi, bu mektebler pek fazla alâka görmemiştir.

Bu mekteblerin haricinde geri zekâlıların teşkil ettikleri yardımcı mektebleri (Hilfsschule) de de dindersleri yine haftada 4 saat üzerinde yapılmakta, haftada bir gün kilisede âyin icrâ edilmektedir. Ne varki, bu mekteblerde çocu sayısı az olduğu için mezheblere göre ayrı bir sınıf teşkil edilmemiştir. Fakat, dini âyinler için ayrı odalar tahsis edilmiştir. Bunlara ilâveten, malûller ilk mekteblerinde (Sonderschule) yani, görme işitme, konuşma organları veya bedenlerinde sakatlıkları veya hastalıkları olan çocukların durumları da «Umûmi ilk mektebler» de olduğu gibidir. Her mezhebe mensub çocuklar vardır. Sınıflarda Hz. İsa'nın Haç'ları, Meryem Ana'nın resimleri ve İncilden seçilmiş mukaddes sözleri ihtiva eden levhalar göze çarpar. Sırasıyla bu tip mekteplerde dindersleri durumu şu şekildedir.

— İyi işitmeyenler için: birinci sınıflarda haftada bir saat, diğer bütün sınıflarda haftada üç saattir.

— İyi konuşamıyanlar için: haftada dört saat dindersi ve bir saat kilisede âyin.

— İyi göremeyenler için: görme

TUĞLU

BATTANİYELERİ
İmalât ve Toptan Satışı
MUSTAFA ve ABBAS TUĞLU

Çakmakçılar Yokuşu
Büyük Yeni Han zemin
kat nu: 3 Tel: 22 42 61
İSTANBUL

GERÇEK

DEMİR HIRDAVAT Koll. Şrt.

Bütün müslümanların; dost, akraba ve müşterilerimizin idrâk ettiğimiz mübarek Kurban Bayramı'nı tebrik eder, sıhhat ve selâmetler niyaz ederiz.

Adres: Prof. Cemil Bilsel
Yahya Bilgin
Cad. 3 Kapılı Selâmet Han
No: 107
☎ 28 36 08

«Müslümanım!» demek

(Baştarafı Sf. 5'de)

● «Müslüman» demek, «çok para kazanayım!» diye helâl haram mefhûmuna yer vermeden ne bulursa toplayan demek değil; «helal para kazanayım!» kânûnuna göre yaşayan demek... Şerîatda formül şu: **Çok para değil, helâl kazanç...** Tâğût düzenlerinin tamamındaki formül ise şöyle: **Helâl kazanç ne demek, çok para...** Öyle ya, zâten helâl mefhûmunu arza getiren İslâmiyyet'den başkası değil ki! Kapitalizmin veya Sosyalizmin, namazı, orucu, cihâdı, şehidi ne kadar olamazsa; (helâli) de o kadar olamaz!

● «Müslüman» demek, sâdece sözüyle, hitâbıyla, yazısı, kalemi ile, ve hele yalınız kalbi ile müslüman demek değil; en evvel ticâreti, alış-verişi ve muamelâtıyla dosdoğru insan demekdir. Muamelâtı, alış-verişi, ticâreti ve fiili doğru olanın **(sözü ve yazısı)** işe yarar, te'sirli olur ve bir kıymet ifâde eder. **«Kalbim temiz, rûhum ayna gibi»** diyenin de, evvelâ **(işi ve muamelâtı)**, sâniyen **(sözü ve yazısı)** İslâmca ise ne âlâ... **(İşi ve muâmelâtı)** bozuklar, **(lâfları ve yazılarıyla)** gökde uçsalar, mutlaka **«hadi canım sen de!»** deniyor.

● «Müslüman» demek, **(nefs murâkabesine)** sâhib olabilendir. Bulunduğu her zaman ve mekânda, **(işini-sözünü ve niyyetini) ŞER'İN** bir emrine **muvâfık** ve mutâbık kılıp kılmadığının teftişiyle meşgûl olan...

● **(Müslüman)** demek, hulâsa, **(insan olan)** demek...

Türkçesi Neşriyat Takdîm eder

İLMÎ-FİKRÎ EDEBÎ-HARSÎ ESERLER

MUHTEŞEM ŞERİAT ve FİKRİ MES'ELELER

● Yazan: Ahmed Selâmî

● Bizim olduğu halde bizim olmakdan uzaklaştırılmaya çalışılan öz ve kök ba'zı temel mes'elelerimizle; bizim olmadığı halde bizim yapılmak istenen «ilke»leştirilmiş zorlama ve besleme bir takım nesnelere, son yarım asrın (inkâr fırtınası) ve (ifsâd yangınına) âid toz, duman ve alevler içinden el atışın, 1968'den bu yana kaleme alınan ba'zı yazılarla manzarası...

● 352 sahîfe, perakende 18 lira
Toptan satışlar 15 lira...

● İsteme Adresi: ÇİLE YAYINEVİ
Beyazsaray 14 - Bâyezîd İstanbul

duyuları zayıf olan ancak fenni optik aletlerle görebilenler için haftada dört saat dindersi, bir saat kilisede âyin,

— Tamamen göremiyen körler için; bu çocuklar yatılı olarak tahsile devam ederler. Haftada dört saat dindersleri görürler. Diğer mekteblerden farklı olarak bunlar görmedikleri için, kiliseye götürülmeyip geniş bir konferans salonunda yapılan dini âyine katılırlar.

— Sakat ve Hastalar ilk mekteblerinde: Bu mekteblerde I. sınıftan 7. sınıfa kadar haftada iki saat, 7. ve 8. sınıflarda 4'er saat dindersi okutulur. Haftada bir saat Kilise'de âyine katılırlar.

— Sağırlar (hiç duymayanlar) ilk mekteblerinde: Bu mekteblerde de 2. sınıfa kadar sadece okuma - yazma ve «Papa» kelimesi öğretilir. Bu kelime sabahları ilk derslerde yapılan dualarda defalarca tekrar ettirilir.

Bunların dışında gerek çıraklık mekteblerinde ve gerekse orta mekteb ve liselerde hafta da ikişer saat dindersleri mevcut olduğu gibi, talebeler bir saat da kilisede âyin icrâsına katılırlar.

Bütün mekteblerde dindersleri odaları vardır. Her odada ikişer adet İncil mevcuttur. Ayrıca dini musiki için husûsi musiki aletleri de bulunmaktadır.

Bu vaziyet, Avusturya, Fransa, Belçika ve Hollanda gibi Türk işçilerinin bulunduğu diğer Avrupa ülkelerinde de Almanya'dan pek farklı değildir. Hepsinde müşterek olan taraf, bu ülkelerde, bütün çocuklar için din dersleri büyük bir dikkât ve titizlikle verilmekte, muallimler de ayni titizlik içinde yetiştirilmektedir.

(Sonu Gelecek Sayıda)

HİSAR
MENSUCAT
Döşemelik ve Perdelik
Kadife
Sanayi ve Ticaret A.Ş.
İ.M.Ç. 5 Blok Nu: 5302
Unkapanı
Tel 26 75 89
22 12 32
İSTANBUL

ÇAĞDAŞ KAVRAMLAR VE DÜZENLER
... Ve bunların karşısında müslümanın tutumu
Ali Bulaç 20 TL
Sırdaş Yayınları
sırdaş
P.K.: 1377 - SİRKECİ
İSTANBUL

• GÖZ OLDUR Kİ HAKKI GÖRE

Selâhaddin EŞ

İSTİSMAR ve DİN

TÜRKİYE seçim yılına girdiğine göre, bundan sonra en çok rastlıyacağımız oyunların başında **İSTİSMAR** gelecektir. Tabiatiyle, bunların başında **DİN İSTİSMARI!..**

Hani, bir Rumeli türküsü vardır:

«Be bu yerlerde ne hoş serv-i hırâmlar olur,
Bir iki curayla aklın başından alurlar kişinin...»

İstismar'ı, hele **din istismarını** anlatabilmek için galiba şu türkü güftesi kadar güzel bir misal olamaz. Çünkü, Türkiye'de din istismarının yolu o kadar kolaydır ki, en keferece sözleri bile **«Cenab-ı Allah'ın izniyle»** havale eden kazançlı çıkar. Bu, aynı zamanda, müslüman halk tabakalarındaki şûurun sathiliğini de gösterir.

Kitleler ister ki, kendisi hayatında tatbik etmese de, inandığı hayat görüşünün emâreleri kendisini idare edecek kimselerde bulunsun. Bunu en güzel şekilde anlatabilmek için merhum Said Nursi'nin gençlik yıllarında karşılaştığı bir vak'ayı hafızâmda kaldığı şekliyle aktarayım:

Güneydoğu Anadolu'nun dağlık yörelerinden birinde bir aşiret vardır. Aşiretin oturduğu toprakların kâza merkezinde bir kaymakam vardır ki, İslâm şeriatinin hemen hiç bir şartına riayet etmemekte.. Ve aşiret de bunun üzerine isyan eder, önlenemez. Sonra, hadise mahalline Said Nursi gönderilir. Gider, sebeplerini araştırır. Aşiret mensupları derler ki:

«— Bu kaymakam şeriatin hiç bir emrine riayet etmiyor. Namaz kılmıyor, oruç tutmuyor, kumar oynuyor ve sair menhiyatı icra ediyor!.»

«— İyi ama, kaymakamın yapmadığından müştekî olduğunuz bu haller sizde de yok!. Siz dahi namaz kılmazsınız, oruç tutmazsınız, kumar ve sair menhiyatı icra edersiniz... Aynı şeyi kaymakam yapınca niye isyan ediyorsunuz da, itaat etmiyorsunuz?»

Ve cevap, gerçekten pırlanta gibidir:

«— Madem bizden bir üstünlüğü olmayacaktı, ne demeye başımıza kaymakam yaptılar?»

Bu küçük örneği şunun için tekrarladım ki, bugün ifade edilemese dahi erbâb-ı siyaseti bir takım istismarlara yönelten; bir bakıma, inancının özüne sahip, ama şûurunu sahip olamıyan halk kesiminin kendisini idare edeceklerde görmek istediği güzel hasletlerin özünü değil, **taklidini dahi** sevmesi ve bunlara aldanmasıdır.

Ve işte o zaman başlıyor, istismar yarışı..

İstismar deyince «aslı güzel olan bir şeyin **asli vasfına yabancı niyetler için kullanılması» anlaşılmalıdır.** Bir şeyin istismarından bahsedilebilmesi için, **istismar edilen şeyin aslının güzel olması** şarttır. **Bir sarhoşun nârâlar atmasını sarhoşluğun istismarı diye nitelendiremeyiz.** Çünkü, bundan bahsedilmek için **sorhoşluğun aslının güzel olmasını kabul etmemiz gerekir.** Bu ise mümkün değildir. Aynı şekilde meselâ Türkiye'de teşhir olunduğu gibi, bir siyasi kişinin adına gerçekleştirilen **şahsperestliğin** tezahürlerine balıp da bahsi geçen kişinin **istismar olunduğundan** bahsedemeyiz. Çünkü bunu iddia edebilmemiz için önce **güzel** olduğunu kabul etmemiz gerekir. Bu ise mümkün değildir!

Meseleye bir de müsbet değerler açısından bakalım. Meselâ **vatanseverlik, adalet, dostluk, şefkat.** Bunlar, aslı **güzel** olan şeylerdir. Ama bunlar asıl hedef ve gayelerinden başka niyetler için kullanılırsa, işte o zaman **istismar** olur. Ve bir şeyin istismar olunduğundan şekvâcı olanların, bunları hayata **istismar olunmalarına** fırsat ve imkân tanımayacak şekilde tatbik etmeleri gerekir. Bu idrâk seviyesine erişemedikleri müddetçe aldanırlar ve aldatılırlar. Mithat Cemal'in **el-etek öpme** mevzuunda **«öpen oldukça, bulunur elbet öptürecekler»** mısrai misali, **aldananlar oldukça elbette aldatanlar olacaktır.** Ve suç, her halde, **aldatandan ziyade aldananda olmak iktiza eder.**

Din istismarında da bu noktaya dikkat etmek gerekir. Geniş kitlelerin yaşayış tarzı olarak olmasa da; **öz olarak sahip,** ve başkalarının hayatlarına tatbik etmelerinden dahi memnun olacak kadar bağlısı oldukları mefhum ve müesseselerin istismar ettirilmemesi için müslümanlar **kuru kalabalık ve halk** olmaktan çıkıp, bir **millet** olmak, inancının asliyetini ve haysiyetini kurtarma ve koruma idrâkine sahip olmak zorundadır.

Yoksa, bu idrâke erişilmediği müddetçe **«din istismar olunuyor! Öyleyse istismar ettirmemek için, onu hayattan tecrid edelim»** gibi, İslâm dışı, laik görüşlere suretâ haklılık kazandırılmış olunur ve tatbikat sahasına konulur. Ama meselâ, **«vatanperverlik duygusu güzeldir, lâkin bu duygu istismar olunuyor.»** diye nasıl ki, vatanperverlik şûurunu ve gereklerini sadece kalblerde ve kafalarda mahpus ve mahkûm bir mücerred fikir olarak bulundurmak akıl kârı değilse, hayata en güzel şekilde tatbiki esnasında onun etrafındaki tortulardan da temizleneceği muhakkak ise, **din istismarı** da ancak böyle önlenecektir. Ve her güzel şey **istismar** olunabileceğine göre, onu **istismardan korumak** bahanesiyle hayattan uzaklaştırmak, tatbikat sahnesinden kaldırmak aslında istismarcılara verilen en büyük tâvizdir, primdir!

«Müslüman'ın feraseti» Yüce Resul'ün methine mazhar olmuştur ve müslümana **«aldanmasını mazur gösterebilmesi için»** bir hak tanınmıştır. Bir müslüman bir mevzuda **iki defa aldanıyorsa,** o işe yaramaz!

O halde bugün, yeniden bir seçim yılına girerken Türkiye müslümanları dinlerini istismar ettirmemek için azamî dikkat ve idrâklerini harekete geçirmeli, oyunlara gelmemelidirler. Bundan sonra **«Cenab-ı Allah»lı, «kalkınmanın unsurlarından birisi de dindir»li** nutuklar çok dinleyeceğiz. Unutmamalıyız ki, Stalin bile İkinci Dünya savaşının en kritik günlerinde kiliseye gitmiş ve halk kitleleri de arkasından koşmuştu. Bugün de 1977 seçim proğramı için, Türkiye'de hemen bütün partiler **din istismarı** yarışına girmiş bulunmaktadırlar. Hattâ, bunların içinde en gedikli İslâm düşmanı olan parti dahi proğramına **«her köye ve her yöreye bir cami ve imam»** sloganını koymak ihtiyacını hissettirmiştir. Müslümanlar kendilerine nasîb olan bu **tesir** imkânını ve **hâcet kapısı** mazhariyetlerini hovardaca harcamamalı, sersem balıklar gibi oltaya takılmamalı; bu pazarda hileli mal ile, en güzel değilse de bizim inancımıza en lâyık olanını ayırt etmesini bilmelidirler.

Yoksa, fırsat iyi değerlendirilmezse, yurdumuz da, bütün İslâm dünyası da avucunun içi e kadar gelmiş nasiblerin kadrini bilmeyen bedbaht insanlar diyarı durumuna düşer. Ve iğnesini küle düşürmüş kimselerin oturup-oturup da, ay bacadan savuştuktan sonraki aramaya kalkışmalarındaki hayıflanmaları dahi yeni bir idrâk ise de, bu, idrâksizliğin idrâki olur, ancak...

نور ایمان ایله وقرآنك مهتابیله استقبالمزی تنویر ایتمه لی یز

RİSÂLE-İ NUR'DA

KUR'ÂN NEDİR, TÂRİFİ NASILDIR

Birinci Şuâ

③

İKİ ACİB SUÂLE KARŞI, DEF'ATEN HATIRA GELEN İKİ GARİB CEVABDIR

BİRİNCİ SUÂL: Denildi ki, «Fatiha» ve «Yâsîn» ve «hatm-i Kur'ânî» gibi okunan virdler ve kudsî şeyler, bâzan hadsiz ölmüş ve sağ insanlara bağışlamıyor. Halbuki, böyle cüz'î bir tek hediye ân-ı vahidde hadsiz zâtlara yetişmesi ve herbirisine aynı hediyenin düşmesi tavr-ı aklın haricindedir?

EL CEVÂB: Fatır-ı hakîm nasıl ki unsur-ı havayı kelimelerin berk gibi intişarlarına ve tekessürlerine bir mezraa, bir vasıta yapmış. Ve radyo vasıtasiyle bir minarede okunan ezân-ı Muhammedîyi umum yerlere ve umum insanlara aynı anda yetiştirmesi gibi.. Öyle de, okunan bir fâtihayı dahî, meselâ umum ehl-i iman emvâtına aynı anda yetiştirmek için hadsiz kudretiyle ve nihayetsiz hikmetiyle manevî âlemde, mânevî havada çok manevî elektrikleri ve manevî radyoları sermiş ve serpmiş.. Fıtrî telsiz telefonları istihdam ediyor, çalıştırıyor. Hem nasıl ki, bir lâmba yansa mukabilindeki binler aynanın herbirine tam bir lâmba girer.. Aynen öyle de, bir «yâsin-i şerif» okunsa, milyonlar ruhlara hediye edilse, her bir ruha tam bir «yâsin-i şerîf» düşer.

İKİNCİ SUÂL: Şiddetli ve âmirâne denildi ki, sen Risâle-i Nur'un makbûliyyetine dâir Hazreti Ali (R.A.) ve Gavs-ı Âzam (R.A.) gizi zâtların kasîdelerinden şahidler gösteriyorsun. Halbuki, asıl söz sahibi Kur'ân'dır. Risâle-i Nur, Kur'ânın hakikî bir tefsiri.. ve hakikatının bir tercümanı.. ve mes'elelerinin bürhânıdır. Kur'ân ise, sâir kelâmlar gibi kışırlı ve kemikli ve şuûrî, husûsi ve cüz'î değildir. Belki Kur'ân umum işârâtiyle ve eczâsı ile.. ayın şuurdur, kışırsızdır. Fuzûlî ve lüzumsuz maddeleri yoktur.. Âlem-i gaybın tercümânıdır. Sözler hakkında söz onundur. Görelim o ne diyor?

EL CEVÂB: Risâle-i Nur doğrudan doğruya Kur'ânın bâhir bir bürhânı.. ve kuvvetli bir tefsîri ve parlak bir Lem'a-i i'câz-ı mânevîsi.. ve o bahrin bir reşhası.. ve o güneşin bir şuâı.. ve o mâden-i ilm-i hakîkatten mülhem ve feyzinden gelen bir tercümę-i maneviyesi olduğundan, onun kıymetini ve ehemmiyetini beyân etmek Kur'ânın şerefine ve hesâbına ve senâsına geçtiğinden.. elbette Risâle-i Nurun meziyetini beyân etmekliği hak iktiza eder ve hakîkat ister. Kur'ân izin verir.. Benim gibi bir tercümanın hissesi yalnız şükürdür. Hiç bir cihetle fahre, temeddüha, gurûra hakkı yoktur ve olamaz. Gelecek âyetlerin işârâtına bu nokta-i nazarla bakmak gerektir. Yoksa beni, hodbînlik ile ittihâm edenlere hakkımı helâl etmem. Bu çok ehemmiyetli suâle karşı, iki üç saat zarfında birden Kur'ânın âyât-ı meşhûresinden «sözler» adedince «otuz üç» âyet hem mânasiyle, hem cifir ile Risale-i Nura işâret ettiği uzaktan uzağa icmâlen görüldü. Ayrı ayrı tarzlarda otuz üç âyet müttefikan Risâle-i Nuru remizleriyle gösterdiği hayâl meyâl görüldü.

İHTAR: En evvel yirmi dördüncü âyetin başında zikredilen ihtâra dikkat etmek lâzımdır. O ihtârın yeri, başta idi.. fakat

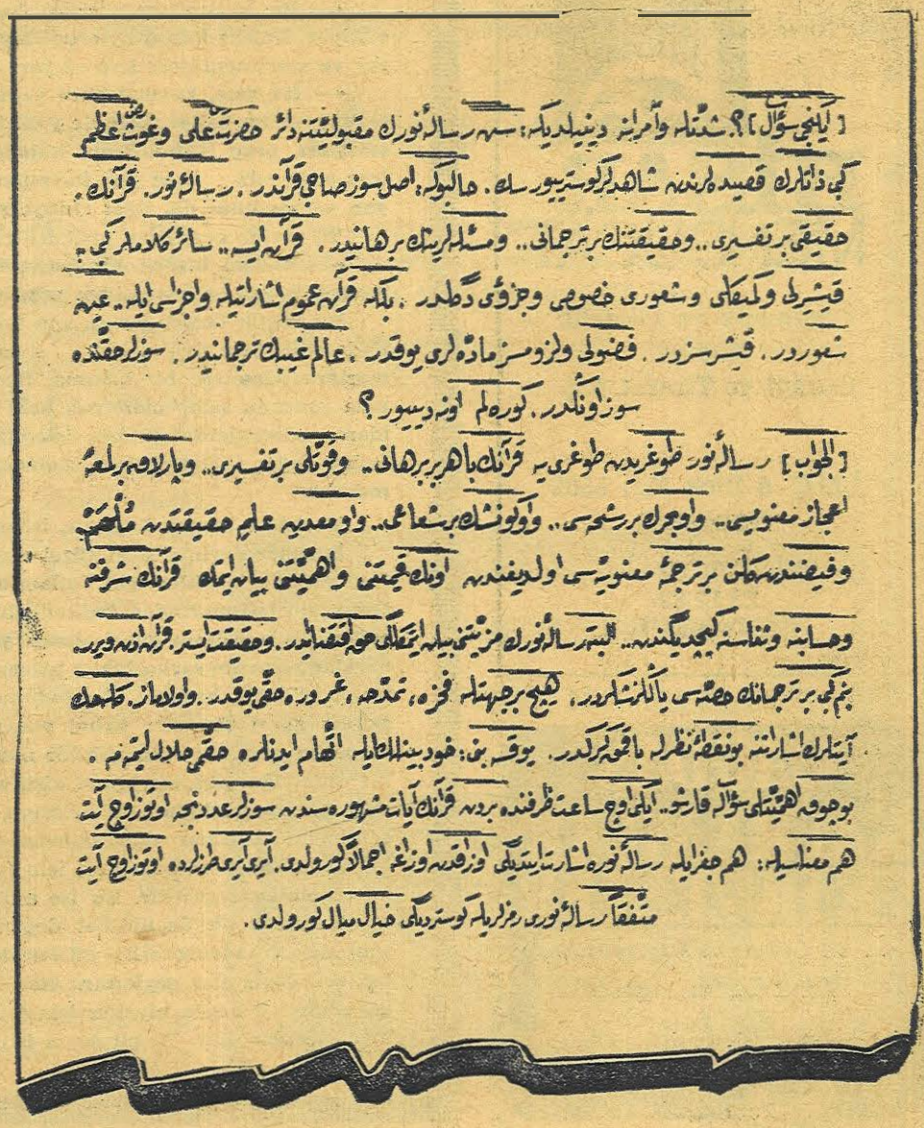

AVUSTURYA
MİLLÎ GÖRÜŞ SALZBURG TEŞKİLÂTI

AVRUPADAKİ BÜTÜN DİN KARDEŞLERİMİZE VE İSLÂMİ OLAN KURULUŞLARA MÜSLÜMAN TÜRKİYEMİZE VE O'NUN MÜSLÜMAN TEMSİLCİLERİNE VE ÂLEMİ İSLÂM'A İDRAK ETTİĞİMİZ KURBAN BAYRAMI'NIN MÜBAREK OLMASINI ALLAH'DAN NİYAZ EDER.

Mustafa ÇANKAYA
Avusturya MİLLİ GÖRÜŞ Tşk. gnl. Bşk.

orada hatıra geldi, oraya girdi..

İKİNCİ BİR İHTAR: Tevâfuk ile işâretler, eğer münâsebet-i mâneviyyeye istinad etmezse, ehemmiyeti azdır. Eğer münâsebet-i maneviyyesi kuvvetli ise, ve onun bir ferdi ve bir mâsadakı hükmünde olsa.. ve müstesnâ bir liyâkatı bulunsa, o vakit tevâfuk ehemmiyetlidir. O kelâmdan onun irade edildiğine bir emâre olur ve ondan o ferdin husûsî bir sûrette dâhil olduğuna ya remz, ya işâret, ya delâlet hükmünde onu gösterir. İşte gelecek ayât-ı Kur'âniyyenin Risâle-i Nur'a işâretleri ve tevâfukları ekseriyyet ile, kuvvetli bir münâsebet-i mâneviyyeye istinad ederler. **Evet, bu gelecek ayât-ı meşhûre müttefikan onüçüncü asrın âhirine ve ondördüncü asrın evveline cifirce bakıyorlar. Ve Kur'ân ve imân hesâbına bir hakîkate işâret ediyorlar. Ve medâr-ı teselli bir Nur'dan haber veriyorlar. Ve o zamânın dalâlet fitnesinden gelen şübbehâtı izâle edecek Kur'ânî bir bürhânı müjde veriyorlar. Ve o işâretlere ve remizlere tam mazhar ve vazifeleri bihakkın görecek Risâle-i Nur gibi bir tefsîr-i Kur'ânî olacağını ihbar ediyorlar.** İşte Risâle-i Nur ve mezkûr noktalarda ileri olduğunu onu okuyanlarca şüphesiz olmasiyle delâlet eder ki, o âyetler bilhassa Risâle-i Nura bakıp ona işâret ediyorlar.

Müslüman,
İslâm Yazısı'nı öğren,
tâ'limini teşvik et...

TAŞKIN

KİMYA SANAYİİ

A. Taşkın — Z. Aydın

DETERJAN
SAFSU
SABUN

Bütün müslümanların; dost, akraba ve müşterilerimizin idrâk ettiğimiz mübarek Kurban Bayramı'nı tebrik eder, sıhhat ve selâmetler niyaz ederiz.

Merkez: Fikirtepe, Kasr-ı Âlî Cad. Nu: 55/A

Fabrika: Üsküdar Yolu: No: 19 İçerenköy

Okuyucumuz diyor ki...

Daha önceki sayılarımızda duyurduğumuz gazete çıkarma teşebbüsü, okuyucularımızda geniş ve bir noktada tahminimizin ötesinde alâka uyandırdı. Teşviklerden ziyâdesi ile müteheyyiç olduk. Bu meyanda yukarıda ilk sahifesinin kılişesini gördüğünüz mektubu da aldık. Genç bir kardeşimizden geliyordu. Müstesnâ bir ihtimam ile kaleme aldığı mektubunda diğer okuyucularımız gibi Sebil'imize teşvikkâr ve teveccüh dolu cümleler yazmıştı. Ve şöyle diyordu:

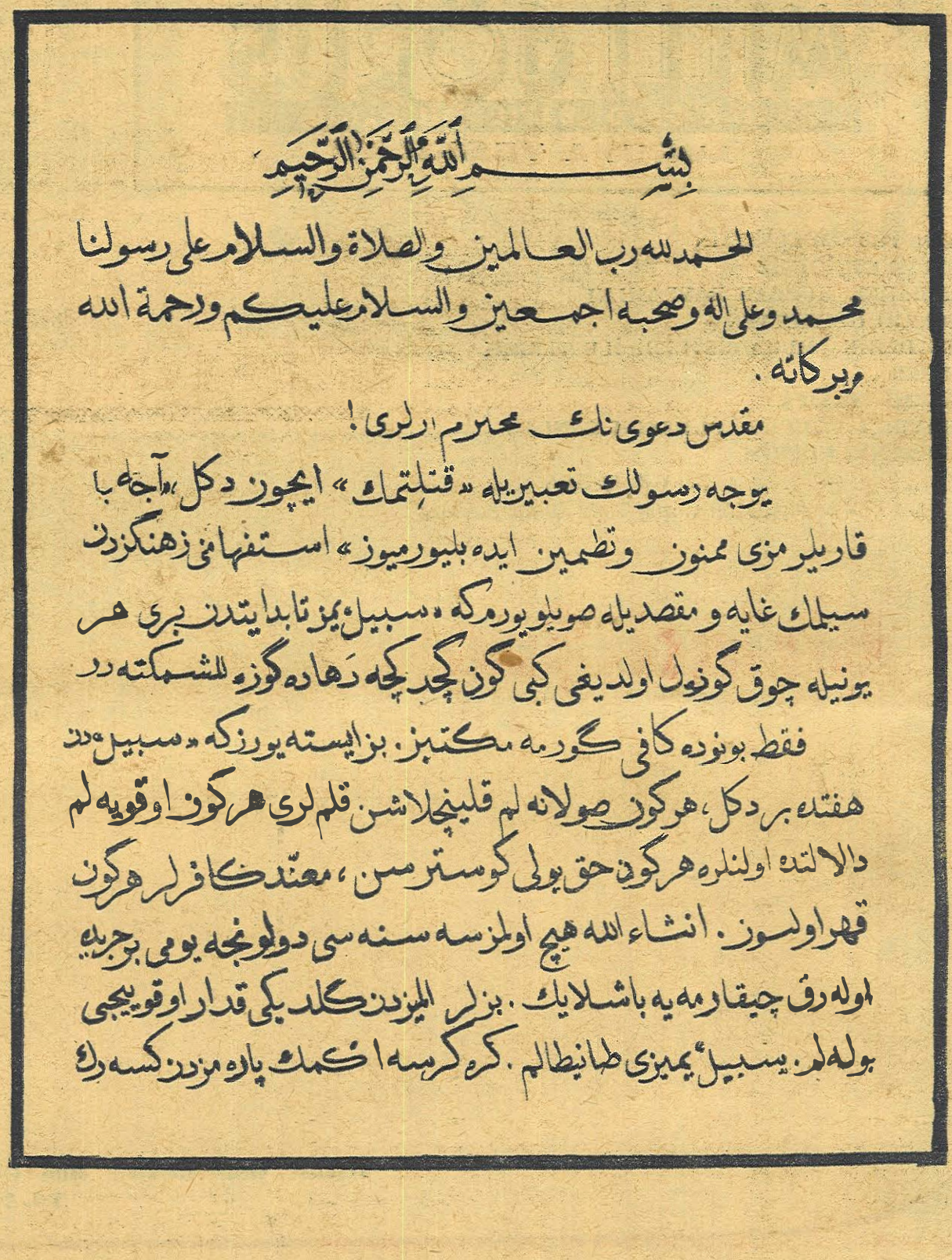

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على رسولنا محمد وعلى اله وصحبه اجمعين والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

مقدس دعوى نك محترم اركلرى!

يوجه رسولك تعبيريله «قتلتمك» ايچون دكل، آجه با قاريلرمزى ممنون وتطمين ايده بليورميوز» استفهامى ذهنكزدن سيلمك غايه ومقصديله صويليورمكه «سبيل» يمز تابدايتدن برى هر يونيله چوق گونول اولديغى كبى گون گچدكچه دها ده گوزه للشمكته در فقط بونده كافى گورمه مكتبز. بزايسته يورزكه «سبيل» دن هفته بر دكل، هر گون صولانه لم قلينچلاشن قلم لرى هر گون اوقويه لم دالالتده اولنلره هر گون حق يولى گوستر مسن، معنّد كافرلر هر گون قهر اولسون. انشاء الله هيچ اولمزسه سنه سى دولونجه يومى بر جريده اموله رق چيقارمه يه باشلايك. بزلر اليمزدن گلديكى قدار اوقويه جى بوله لم. سبيل يميزى طانيطالم. كره كرسه اكمك پاره مزدن كسه رك

«Bismillâhirrahmanirrahim,

Elhâmdülillâhi rabbil âlemîn vesselâtü vesselâmü alâ rasûlinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahbihî ecmaîn vesselâmü aleyküm ve rahmetullahi ve berekâtühü...

Mukaddes dâvânın muhterem erleri!..

Yüce Rasulün tâbiriyle mek için değil, «acaba kârilerimizi memnun ve tadmin edebiliyor muyuz?» istifhâmını zihninizden silmek gâye ve maksadiyle söylüyorum ki, «Sebil»imiz tâ bidâyedden beri her yönüyle çok güzel olduğu gibi, gün geçtikçe daha da güzelleşmektedir.

Fakat, bunu da kâfi görmemekteyiz. Biz istiyoruz ki, «Sebil»den haftada bir değil, hergün sulanalım kılıçlaşan kalemleri her gün okuyalım, delâletde olanlara Hak yolu göstersin, muannid kâfirler hergün kahrolsun. İnşaallah hiç olmazsa senesi dolunca yevmî bir cerîde olarak çıkarmaya başlayın. Bizler, elimizden geldiği kadar okuyucu bulalım. «Sebil»imizi tanıtalım. Gerekirse ekmek paramızdan keserek günde iki-üç tane alalım. Diğer müslüman kardeşlerimiz de aynı vazifeyi deruhte edip ifa ederler herhalde.. Zamanınızı almak istemiyorum. Allah'ın selâmı, rahmeti bereketi, Hakka inananların üzerine olsun. Allah'a emanet olunuz.»

Kardeşiniz
Mustafa Karagöbek
Yukarı Pınarbaşı Köyü İmamı — Konya

MİLLİ GÖRÜŞ

HAK GELDİ BATIL ZAİL OLDU

AVRUPA TEŞKİLÂTI

ASIL TÜRK MİLLETİNİN
İDRÂK ETTİĞİMİZ
MÜBAREK KURBAN BAYRAMI'NI
DİYARI GURBETTEN
EN DERİN MUHABBETLERİ İLE TEBRİK
EDER
ÂLEMİ İSLÂM'A
HAYIRLI UĞURLU OLMASINI CANDAN
TEMENNİ EDERİM.

Dr. Y.Z. ABİDİN
Avrupa Milli Görüş Teşk. Genel Başkanı

Köln (Almanya)
München (Almanya)
Dormagen (Almanya)
Leverkusen (Almanya)
Rüsselshaim (Almanya)
Hanau (Almanya)
Ludwigshafen (Almanya)
Espelkamp (Almanya)
Saarbrücken (Almanya)
Salzgitter (Almanya)
Stuttgart (Almanya)
Berlin (Almanya)
Hannover (Almanya)
Hamburg (Almanya)
Bremen (Almanya)
Frankfurt (Almanya)
Bielefeld (Almanya)
Nierstein (Almanya)
Düsseldorf (Almanya)
Aehim (Almanya)
Wetzlar (Almanya)
Bonn (Almanya)
Aachen (Almanya)
Ham (Almanya)
Mainz (Almanya)
Opladen (Almanya)
Solingen (Almanya)
Peine (Almanya)
Ulm (Almanya)
Gelsenkirchen (Almanya)
Brühl (Almanya)
M. Gladbach (Almanya)
Bad Homburg (Almanya)
Barunschweig (Almanya)
Bochum (Almanya)
Lübeck (Almanya)
Erlenbach (Almanya)
Mannheim (Almanya)
Düren (Almanya)
Essen (Almanya)
Dortmund (Almanya)
Duisburg (Almanya)
Rotterdam (Hollanda)
Amsterdam (Hollanda)
Utrecht (Hollanda)
Venlo (Hollanda)
Brüksel (Belçika)
Geng (Belçika)
Viyana (Avusturya)
Salzburg (Avusturya)
Zürich (İsviçre)
Lüksemburg (Lüksemburg)

Teşkilât Genel Merkezi: Milli Görüş 5 KÖLN 1 Burgunderstr. 22
Tel. 21 21 92

Sebil

herşey hak için
Haftalık tarafsız, siyasi edebi tarihi gazete
Yıl: 1 SAYI: 50 BEŞ LİRA
Sahib ve Başyazarı: KADİR MISIROĞLU
Bu sayıdan mes'ul müdür : Yılmaz YALÇINER
İDAREHÂNE: Vilâyet Hanı Kat: 3
No: 204 — İstanbul Tel: 26 38 96
ABONE: Yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL.
Dizgi: Sebil Mat. Baskı: Fazilet Mat.

سبيل

Sebil
hen şey hak için

Sebil

Everything
Devoted to the Truth (HAQQ)
An Independent Muslim, Historical,
Political and Literary Weekly
P.O. BOX 808 İstanbul/TURKEY
Representative of Germany
A. RÜŞTÜ BANAZ — HASAN DAMAR
Postscheckonto Nr. 37938 — 300 Hannover
Telefon: 0531 - 85033